

Súd: Okresný súd Čadca
Spisová značka: 4C/203/2011
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5311210556
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 02. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Plichtíková
ECLI: ECLI:SK:OSCA:2015:5311210556.12

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Č a d c a sudkyňou JUDr. Annou Plichtíkovou v právnej veci navrhovateľa Y.. T. G., nar. XX.X.XXXX, bytom Y. W.H. XXXX/X, Č., právne zast. Advokátskou kanceláriou Bugala - Ďurček, s.r.o., Drotárska cesta 102, Bratislava proti odporcovi L., H..U., O. S. XX/A, X., N.: XX XXX XXX, právne zast. Legal professionals, s.r.o., Tehelná 25, Bratislava v konaní o ochranu osobnosti takto

r o z h o d o l :

I. Odporca je p o v i n n ý zaplatiť navrhovateľovi sumu 16 000 € v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Návrh na zaplatenie sumy 34 000 € a na uverejnenie ospravedlnenia z a m i e t a .

III. Návrh na odstránenie článku s názvom „U. L. P. B. S.“ zo dňa 13.4.2011 a článku s názvom „S. U. K.“ zo dňa 15.4.2011 z archívu článkov odporcu na internetovej stránke A..L..U. z a m i e t a .

IV. Návrh na uverejnenie ospravedlnenia: „Dňa 13.04.2011 sme v texte článku „U. L. P. B. S.“ uverejnili nepravdivé informácie o prepojení osoby Y.. T. G., advokáta na rôzne spoločnosti spojené so spoločnosťou B. N., U..G..C.. a s kauzou prenájmu nebytových priestorov Daňovému úradu v W. spoločnosťou B. N., U..G..C.. a informácie o nechote Y.. T. G.Á. v predmetnej veci komunikovať, ktoré mohli spôsobiť negatívne reakcie vo vzťahu k vnímaniu osoby Y.. T. G., advokáta, a to najmä jeho morálne odsúdenie verejnosťou. Týmto potvrdzujeme, že informácie uverejnené o osobe Y.. T. G., advokáta v spojitosti s predmetnou kauzou sú nepravdivými informáciami s tým, že za všetky následky spôsobené Y.. T. G., advokátovi uverejnením nepravdivých informácií sa ospravedľujeme.

Dňa 15.04.2011 sme v texte článku „S. U. K.“ uverejnili nepravdivú grafickú informáciu o prepojení Y.. T. G., advokáta na rôzne spoločnosti spojené so spoločnosťou B. N., U..G..C., spoločnosť O. V., spoločnosť A. V., spoločnosť A. L. I., spoločnosť L. W., U..G..C., spoločnosť L. W. U..G..C.. a osobu p. C. Š. ako subjekty kauzy prenájmu nebytových priestorov Daňovému úradu v W. spoločnosťou B. N., U..G..C., ktorá mohla spôsobiť negatívne reakcie vo vzťahu k vnímaniu osoby Y.. T. G.Á., advokáta, a to najmä jeho morálne odsúdenie verejnosťou. Týmto potvrdzujeme, že informácie uverejnené o osobe Y.. T. G., advokáta v spojitosti s predmetnou kauzou sú nepravdivými informáciami s tým, že za všetky následky spôsobené Y.. T. G., advokátovi uverejnením nepravdivých informácií sa ospravedľujeme.“ z a m i e t a .

V. Odporca je p o v i n n ý nahradiť navrhovateľovi trovy konania v celom rozsahu vo výške 9 768,66 € € v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozsudku na účet právneho zástupcu navrhovateľa AK Bugala - Ďurček, s.r.o., Drotárska 102, Bratislava, IČO: 36 731 544.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ podal dňa 8.11.2011 návrh, v ktorom tvrdil, že odporca článkami uverejnenými v denníku L. dňa 13.4.2011 s názvom „U. L. P. B. S.“, dňa 15.4.2011 s názvom „W. P. Z. B.“, vrátane ikonografiky, ktorá tvorí súčasť článku, uviedol o navrhovateľovi nepravdivé tvrdenia, ktorými ho spojil s právnickými a fyzickými osobami, ktoré boli dlhodobo kritizované médiami v súvislosti s prenájmom priestorov spoločnosťou B. N., U..G..C.. Daňovému úradu W.. Navrhovateľ pred vznikom advokátskej kancelárie spoločnosti H. G.Š. - U., U..G..C.. vykonal pre spoločnosť O. V. jediný úkon týkajúci sa korporátnej agendy, preto uverejnený výraz, že túto firmu zastupuje na území SR, je zavádzajúci, nepravdivý, poškodzujúci navrhovateľa. Ku dňu uverejnenia článku spoločnosť nezastupoval. Ako advokát mal povinnosť mlčanlivosti, preto z tohto dôvodu nemal právo ani povinnosť informácie poskytovať, nie z dôvodu zadržovania informácii. V druhom článku došlo k prepojeniu osoby navrhovateľa s inými osobami, ktoré figurovali v kauze prenájmu Daňový úrad W., ktorý bol poskytnutý spoločnosťou B. N., U..G..C... Navrhovateľ nemal, ani nemá majetkové, ani iné väzby na cyperské spoločnosti.

Opravou zo dňa 11.5.2011 v denníku L. odporca priznal zásah do práv navrhovateľa a opäť uviedol nepravdivé informácie. „Nesprávne je, že spoločnosť O. V. na Slovensku v čase uverejnenia nezastupoval T. G.. Správne je, že ju vlani v novembri zastupoval advokát T. G.. Okrem toho sme v infografike označili prepojenia firiem O. V. H. A. L. na T. G. H. Y. U.. Pri menách sme neuviedli, že ide o právnych zástupcov týchto firiem.“

Toto ospravedlnenie nepoprelo pôvodné informácie, ešte zhoršilo pôvodný stav. Tým došlo k navodeniu takej situácie, že v pozadí celej kauzy prenájmu Daňový úrad v W. je T. G. H. Y. U., teda osoby, ktoré v kauze nefigurovali a osoby, ktoré skutočne s kauzou boli spojené, v infografike nefigurovali (C. Š.D., T. V., zástupca A. V.). Uvedeným konaním došlo k zásahu do občianskej cti, mena a povesti navrhovateľa. Podľa informácií na základe internetového vyhľadávania je meno navrhovateľa spojené s odkazom na uvedené články s touto kauzou naďalej. Bol spojený s politikou SDKÚ, hoci je apolitický. Jeho česť a meno boli znevážené spojením s kauzou a osobami, ktoré na úkor daňových poplatníkov obchádzali predpisy, s kauzou, ktorá bola verejnosťou negatívne vnímaná, odsudzovaná, porovnávaná aj s rovnako medializovanou kauzou „nástenkový tender.“ Bol vykreslený navrhovateľ ako osoba stojaca v pozadí kauzy. To veľkou intenzitou zasiahlo do jeho bezúhonnosti ako advokáta, občana, do jeho rodinných, súkromných, pracovných vzťahov, poškodilo jeho dobré meno advokáta, občana, česť, skomplikovalo mu život. Tento zásah bol výrazne intenzívny, a to aj zneužitím inštitútu opravy.

Odporca teda nevyužil možnosť napraviť dôsledky, ale zneužil opravu na utvrdenie nepravdivých informácií. Preto navrhovateľ žiadal uverejnenie ospravedlnenia a podľa § 13 ods. 2 Občianskeho zákonníka aj nemajetkovú ujmu v peniazoch vo výške 50 000 €, ktorá zodpovedá zníženiu vážnosti, dôstojnosti navrhovateľa v spoločnosti. Výšku odvodil z toho, že ide o celoslovenské tlačové médium, intenzita bola zvýšená aj uverejnením na internete, a to aj ku dňu podania žaloby. Bolo čitateľovi podsunuté, že je spojený s kauzou, s politikou SDKÚ, finančnými skupinami. Vzhľadom k uvedenému stratil dôveru klientov, občanov, úctu priateľov, rodiny. Poukázal na to, že nie je verejne činnou osobou ako advokát. Uvedeným postupom stratil reálnu možnosť uchádzať sa o akúkoľvek verejnú funkciu.

Uvedeným predmetom sporu podľa § 152 ods. 2 a § 153 ods. 2 OSP sa súd cítil byť viazaný.

Podľa § 118a OSP možno rozhodujúce skutočnosti a dôkazy označiť najneskôr do prvého pojednávania. Výzvu z čl. 66 spisu prevzal právny zástupca navrhovateľa dňa 24.8.2012 (čl. 98 rub). Prvé pojednávanie bolo 29.11.2012, ktoré bolo odročené na deň 29.1.2013. Na tomto pojednávaní právny zástupca navrhovateľa sám protokoloval svoj prednes a vypovedal aj navrhovateľ, ani jeden ani druhý nevzniesli námietku protokolácie. Nedoplnili návrh do prvého pojednávania v nadväznosti na § 118a OSP o nové tvrdenia a dôkazy. Učinili tak až na pojednávaní dňa 23.5.2013. Nové tvrdenie spočívalo v tom, že zásah sa týkal aj súkromného života, lebo manželka bola tehotná a medializované správy ju rozrušili, zvlášť, keď dlho nemohli mať deti. Tak isto to malo negatívny dopad aj na rodičov navrhovateľa.

Súd sa preto touto časťou predmetu sporu v nadväznosti na § 118a OSP a § 152 ods. 2 a § 153 ods. 2 OSP nezaoberal a tvrdenie právneho zástupcu navrhovateľa, že jemu aj navrhovateľovi súd odmietol sa vyjadriť kompletne, považoval z dôvodov už uvedených za nepravdivé, zavádzajúce, účelové.

K návrhu navrhovateľa sa vyjadril odporca. Uviedol, že žiadny z článkov neobsahoval meno a priezvisko navrhovateľa, ani ho žiadnym spôsobom nespájal s kauzou. Priemerný občan nemôže dospieť k

záverom tvrdným navrhovateľom. Odporca spájal navrhovateľa výlučne so spoločnosťou O. V., ktorú na území SR zastupoval. Informácia bola použitá na základe osobného rozhovoru redaktora L. s navrhovateľom a neuviedol redaktorovi, že túto spoločnosť už nezastupuje. V oprave uviedol veci na pravú mieru. Navrhovateľ teda mal pred uverejnením priestor na vyjadrenie k informáciám uvedeným v článku, týkajúcim sa jeho osoby. Ako podklad slúžil doslovný prepis telefonického rozhovoru. Dňa 29.10.2008 preukázateľne zastupoval uvedenú spoločnosť a neuviedol, že ich už nezastupuje. Nechcel sa vyjadriť k otázkam, kto ho zastupovaním poveril a kto stojí v pozadí. Nikto ho neobviňoval z toho, že by zdržiaval informácie. Význam, ktorý pripisuje navrhovateľ infografike, nemožno z obsahu článku a infografiky logicky vyvodiť. Infografika bola pre priemerného čitateľa neadresná na osobu navrhovateľa. Identifikácia navrhovateľa bola vylúčená pre bežného čitateľa. Bol daný verejný záujem na informovaní verejnosti o podozrení z neefektívneho a netransparentného nakladania s verejnými prostriedkami v súvislosti s prenájomom nehnuteľností pre Daňový úrad W. a možného klientelizmu v súvislosti so zabezpečením priestorov pre prenájom. Článok informoval o už vzniknutom stave - o podozrení na prepojenie na cyperské firmy, na spoločnosť B. N., U..G..C., B.. Táto téma bola medializovaná ešte pred uverejnením infografiky. Téma bola predmetom dlhodobého záujmu verejnosti. V infografike sú pravdivé informácie o prepojení firiem (priamom, nepriamom) so spoločnosťou B. N., ktorá bola vlastníkom nehnuteľností ponúkaných na prenájom pre Daňový úrad W.. Vyplývali z výpisov z obchodného registra. Z obsahu článkov, infografiky nemôže priemerný občan vyvodiť prepojenie navrhovateľa na politické štruktúry SDKÚ-DS, prepojenie na kauzu. Modrá farba v infografike nemala nič spoločné s SDKÚ a jej logom v modrej farbe. Je to len zhoda náhod. Modré šípky smerovali k osobám T. G. H. Y. U. preto, že zastupovali uvedené cyperské firmy pri právnom úkone a z dôvodu sprehľadnenia údajov v článku. Nemali znamenať, že stojí v pozadí kauzy, že by mal majetkové väzby na uvedené spoločnosti. Neexistoval záujem poškodiť navrhovateľovi. Autor infografiky mal právo na hodnotiaci úsudok. Nebola tvrdená žiadna trestná činnosť navrhovateľa. Nebolo tvrdené, že by navrhovateľ spoločnosti riadil, resp. dosahoval nejaký majetkový prospech z uvedenej kauzy. Článok nepojednával o čestnosti, morálnosti, zákonnosti konania navrhovateľa. Žalobu podal žalobca až po 7 mesiacoch, teda dlhú dobu nepovažoval informácie za zásah. Chýba príčinná súvislosť medzi informáciami a zásahom. Články a infografika nedosahovali intenzitu spôsobilú zasiahnuť do cti navrhovateľa. Článok sa netýkal súkromia, intímneho života navrhovateľa. Článok bol v súlade s právom verejnosti na informácie. Bol urobený primeraný prieskum a dostatočné skutkové zistenia, bola zachovaná dobromyseľnosť a novinárska etika. Autor bol pri písaní presvedčený o pravdivosti a správnosti informácií. Cieľom nebolo uraziť navrhovateľa, obviniť z nezákonnej činnosti. Cieľom bolo poukázať na možné konanie v rozpore s etikou, morálkou. Novinár má právo prejavovať kritiku, aj keď nevie preukázať pravdivosť. Je možná aj novinárska nadsázka a provokácia. Pripúšťa sa aj zjednodušenie v záujme informovať širokú verejnosť. Nemožno trvať na úplnej presnosti skutkových tvrdení. Navrhovateľ nepreukázal podmienky vzniku nároku - existenciu zásahu, objektívnu spôsobilosť vyvolať ujmu, neprimeranosť, príčinnú súvislosť. Navrhovateľovi nejde o uvedenie informácií na pravú mieru, ale o zisk. Žiadny svedok nepreukázal zásah do osobnostných práv. Navrhovateľ nepreukázal konkrétnu nemajetkovú ujmu. Výška je neprimeraná a nespĺňa podmienku rovnováhy medzi záujmami spoločnosti a ochranou dobrej povesti súkromnej osoby. Ujma spôsobená násilnými trestnými činmi je limitovaná 10-násobkom minimálnej mzdy. Výška musí byť rozumne primeraná utrpenej ujme na povesti. Odporca má právo spoliehať sa na obsah oficiálnych správ bez toho, aby bol povinný vykonávať nezávislý prieskum. Každé zverejnenie nepravdivého údaju nemusí automaticky znamenať zásah do osobnostných práv. Taký zásah je vtedy, keď existuje príčinná súvislosť a taká intenzita zásahu, ktorú už v demokratickej spoločnosti nemožno tolerovať, čo v konaní nebolo preukázané. Výška náhrady nesmie byť likvidačná pre vydavateľa. Náhrada prichádza do úvahy len vtedy, ak nestačí zadosťučinenie. Novinári konali v dobrej viere, vynaložili primerané úsilie na overenie faktov, to nahrádza dôkaz pravdivosti faktu a tlač nenesie zodpovednosť, aj keď sa neskôr dokáže nepravdivosť faktov. Všetky informácie v článkoch, infografike, sú pravdivé. Navrhovateľ nemá aktívnu legitimáciu, pretože v článkoch sa jeho meno nevyskytuje, taký návrh je nerealizovateľný a nevykonateľný.

O uvedenom návrhu súd rozhodol rozsudkom č.k. 4C/203/2011-289 zo dňa 25.2.2014 tak, že zaviazal odporcu zaplatiť navrhovateľovi sumu 16 000 € v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Návrh zamietol v rozsahu 34 000 € a taktiež zamietol návrh na uverejnenie ospravedlnenia. Odporcu zaviazal k náhrade trov konania navrhovateľa. Rozsudok prvostupňového súdu vychádzal zo záveru, že boli splnené podmienky § 11 a nasl. Občianskeho zákonníka v nadväznosti na článok 26 ods. 1, článok 19 ods. 1 Ústavy SR. Konštatoval, že došlo k zásahu, ktorý bol spôsobilý vyvolať ohrozenie a narušenie práv navrhovateľa na ochranu osobnosti. Zásah súd považoval za taký zásah, ktorý v značnej miere znížil dôstojnosť fyzickej osoby a jej vážnosť v spoločnosti. Preto súd dospel k záveru, že je potrebné

poskytnúť navrhovateľovi za tento zásah peňažnú náhradu, ktorú súd považoval za primeranú vo výške 16 000 € a vo zvyšnej časti 34 000 € návrh zamietol. Takúto výšku považoval za primeranú podľa kritérií uvedených v § 13 ods. 3 Občianskeho zákonníka pri úvahe súdu podľa § 136 OSP. Tým mal preukázané, že boli splnené všetky podmienky zodpovednosti za zásah, teda zásah bol objektívne spôsobilý vyvolať ujmu, bol nedovolený (uverejnenie článkov bolo v rozpore s právom na poskytovanie informácií a v rozpore s právom na ochranu dobrého mena, súkromia, cti) a bola preukázaná aj príčinná súvislosť medzi porušením povinností odporcu a týmto zásahom. Intenzita zásahu bola vysoká a zodpovedá priznanej náhrade.

Krajský súd v Žiline uznesením č.k. 5Co/451/2014-343 zo dňa 18.8.2014 zrušil rozsudok prvostupňového súdu. V zmysle § 226 OSP ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, je súd prvého stupňa viazaný právnym názorom odvolacieho súdu.

Podľa zbierky IV. str. 62 rozhodnutí Najvyššieho súdu SR ak odvolací súd zrušuje rozhodnutie súdu prvého stupňa a vec vracia na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, musí v odôvodnení svojho rozhodnutia právny názor, ktorým má byť súd prvého stupňa viazaný, náležite vysvetliť.

Vychádzajúc z uvedeného súd mal za to, že odvolací súd jednoznačne vymedzil rozsah predmetu ďalšieho dokazovania prvostupňového súdu právne záväzným záverom podľa § 226 OSP, ktorým sa súd cítil byť viazaný. Len v danom rozsahu doplnil dokazovanie a odôvodnenie rozsudku prvostupňového súdu. Rozsudok prvostupňového súdu ostal nedotknutý a prvostupňový súd z neho opakovane vychádzal v tej časti, ktorá nebola napadnutá záväzným právnym názorom odvolacieho súdu. Zo záverov odvolacieho súdu na čl. 348 súdneho spisu vyplýva, že v nadväznosti na § 157 ods. 2 OSP musí odôvodnenie rozsudku byť dostatočne preskúmateľné a to v tom zmysle, že súd musí dať jasný výklad, z ktorých ustanovení zákona alebo iného právneho predpisu vychádzal, musí byť jasne a zrozumiteľne vysvetlený myšlienkový postup súdu.

Vzhľadom k uvedenému rozsudok prvostupňového súdu, podľa názoru odvolacieho súdu, ktorým prvostupňový súd je viazaný, bol nepreskúmateľný a nedostatočne zdôvodnený v tej časti, v ktorej sa súd dostatočne nevysporiadal s dôvodmi zamietnutia ospravedlnenia, v tej časti, kde dospel k záveru, že bude primeraná nemajetková ujma vo výške 16 000 € a v tej časti, kde zamietol odôvodnenie nemajetkovej ujmy vo výške 34 000 €. V tomto smere prvostupňový súd poukázal len na nekonkretizovanú súčasť legislatívy a ňou uvádzané finančné stropy. Z odôvodnenia rozsudku nevyplýva, z akých finančných stropov prvostupňový súd vychádzal, akú legislatívu aplikoval pri stanovení výšky nemajetkovej ujmy. Poukázal na to, že súd nerozhodol o celom predmete sporu, keď nerozhodol o návrhu na odstránenie článku s názvom „U. L. P. B. S.“ uverejnený dňa 13.4.2011 a článok s názvom „S. U. K.“ uverejnený dňa 15.4.2011 z archívu článku na internetovej stránke A..L..U..

Ďalej sa súd zaoberal nepreskúmateľnosťou rozsudku len v uvedenom rozsahu v zmysle záverov odvolacieho súdu. V ostatnej časti mal za to, že je rozsudok prvostupňového súdu preskúmateľný. O tom, či je rozsudok prvostupňového súdu v preskúmateľnej časti vecne správny, odvolací súd nemohol rozhodnúť a ani nerozhodol. Za tejto procesnej situácie však prvostupňový súd odstránil závary vytknuté prvostupňovým súdom a v ostatnej časti zotrval na pôvodnom rozhodnutí vo vecnej rovine, formálnej rovine.

K záverom odvolacieho súdu navrhovateľ dňa 1.12.2014 na čl. 351 spisu uviedol, že odvolací súd nenapadol vecnú správnosť rozsudku prvostupňového súdu. Odvolací súd napadol len nedostatočné odôvodnenie zamietnutia návrhu na uverejnenie ospravedlnenia, na zamietnutia návrhu na zaplatenie nemajetkovej ujmy 34 000 €, limitácie nemajetkovej ujmy 16 000 € a skutočnosť, že nerozhodol o celom predmete sporu. Čo do návrhu na uverejnenie ospravedlnenia uviedol, že zotráva na tomto návrhu, pretože do textu neprebral žiadne skutočnosti, ktoré by v pôvodnom texte článkov nezazneli, resp. z textu článkov a infografiky nevyplývali a ktoré by nemal prvostupňový súd v konaní za preukázané. Ospravedlnenie je len jedna z foriem možnej reparácie protiprávneho zásahu. Požadovanú výšku nemajetkovej ujmy považoval za spravodlivú a primeranú v celom rozsahu 50 000 €. Prvostupňový súd správne ustálil skutkový stav veci, avšak výška náhrady je neprimeraná, pretože v značnej miere došlo k zásahu do práv navrhovateľa. Poukázal na príťažujúce okolnosti, za ktorých došlo k neoprávnenému zásahu a ktoré mal prvostupňový súd preukázané. Tým je preukázaná aj závažnosť vzniknutej ujmy. Táto závažnosť je značná. Poukázal na iné spory, v ktorých vystupovali verejne činné osoby, kde náhrada

bola podstatne vyššia ako u navrhovateľa (L., V., U.), pritom navrhovateľ vystupoval ako radový občan a nie verejne činný človek.

Odporca sa k záverom odvolacieho súdu a k predmetu ďalšieho dokazovania vyjadril tak, že rozdielne interpretoval obsah zrušujúceho uznesenia Krajského súdu Žilina. Mal za to, že odvolacím rozhodnutím došlo k spochybneniu vecnej správnosti napadnutého rozsudku Okresného súdu v Čadci. Bol zrušený z dôvodu nepreskúmateľnosti pre nedostatok dôvodov a pre ich nezrozumiteľnosť a vtedy sa odvolací súd meritom sporu nezaoberať a zaoberať nemôže. Preto vecnú správnosť rozsudku nemohol ani potvrdiť, ani spochybníť. Preto nemožno rozsudok Okresného súdu v Čadci považovať za vecne správny. Pokiaľ ide o ospravedlnenie, odporca mal za to, že požadovaný text ospravedlnenia nekorešponduje s obsahom článku a informáciami, ktoré tam boli uverejnené. Navyiac všetky informácie sú pravdivé. O zásahu možno hovoriť len vtedy, ak by boli nepravdivé. Článok neobsahoval meno ani priezvisko žalobcu, ktoré by ho identifikovalo a priamo alebo nepriamo s kauzou spájalo. Uverejnenie mena a priezviska navrhovateľa v infografike neznamenal, že by mal niečo spoločné so spoločnosťou B. N., kauzou prenájmu, resp. SDKÚ. Navrhovateľ napáda hodnotenia tretích osôb, k takému postupu nemá aktívnu legitimáciu. V prípade navrhovateľa ide o advokáta. Článok jasne zadefinoval postavenie navrhovateľa ako advokáta poskytujúceho právne služby spoločnosti O. V. pri jej úkonoch na území SR. Nešlo o sériu článkov, ale o jediný článok. V prípade infografiky neboli uverejnené žiadne ďalšie informácie, ktoré by umožňovali čitateľom identifikáciu osoby žalobcu. Na území SR žije niekoľko osôb s menom a priezviskom T. G.. Boli o ňom uverejnené len pravdivé a korektné informácie, fakty, ktoré boli známe v čase publikovania článku, aj vzájomné prepojenia firiem označené v infografike boli v konaní preukázané ako pravdivé. Motívom bolo informovať o kauze prenájmu priestorov pre Daňový úrad W., podozrení súvisiacich so spoločnosťou B. N. a majetkovou účasťou neznámej cyperskej spoločnosti - spoločnosti B. N.. Navrhovateľ nebol s touto kauzou spájaný, nebol označený za osobu stojacu v pozadí, osobu konajúcu nečestne, nemorálne alebo vinnú zo spáchania trestného činu. Na takom motíve je daný verejný záujem na uverejnení všetkých dostupných informácií o tejto kauze. Bol na začiatku rozhovoru navrhovateľ informovaný redaktorkou o dôvode, pre ktorý mu volá. Odporca si informácie overoval z dostupných zdrojov, obchodného registra, zbierky listín v obchodnom registri, priamo u navrhovateľa. Využil všetky dostupné možnosti a zdroje na overenie informácií týkajúcich sa tejto kauzy. Navrhovateľ sa mal možnosť vyjadriť. Odpovedal vyhýbavo alebo vôbec. Išlo o spravodajský článok. Ďalej tvrdil, že článok obsahoval presné a úplné citácie odpovedí žalobcu. Z dokazovania nevyplývalo, že by bola nahrávka upravovaná alebo zmanipulovaná. Zabezpečenie textu nájomnej zmluvy medzi B. N. a daňovým úradom nebolo potrebné a bolo by to právne irelevantné. Zmluva by nepreukázala to, na čo bol článok zameraný. Na preukázanie podozrenia z „ulievania“ verejných finančných prostriedkov na neznámu cyperskú spoločnosť O. V., ktorú na území SR pri právnych úkonoch zastupoval, a to aj v čase spracovania žalovaného článku, navrhovateľ. Záujmom bolo venovať sa nakladaniu s verejnými finančnými prostriedkami a účasti cyperských schránkových firiem pri rozdeľovaní verejných finančných prostriedkov z nájmu. Odporca v článku spájal navrhovateľa len so spoločnosťou O. V., ktorá v tom čase bola spoločníkom B. N., majetkovo participovala na tomto „biznise“. Spoločnosť O. V. zastupoval v danom čase len navrhovateľ. Odporca navrhovateľa nespájal s kauzou prenájmu, ale so spoločnosťou O. V.. Navrhovateľ nebol označený za osobu stojacu v pozadí, ani za osobu vinnú zo spáchania akéhokoľvek nemorálneho konania. Nebol spájaný ani s kauzou prenájmu, ani s SDKÚ. Redaktorka sa navrhovateľa pýtala, kto stojí v pozadí spoločnosti O. V. H. A. L. a nepýtala sa ho, či on stojí v pozadí, pretože bolo zrejmé, že spoločnosti zastupuje ako právny zástupca, nekoná ako štatutárny zástupca, nesplnomocnil sám seba na zastupovanie. Dňa 11.5.2011 uverejnil upresňujúce informácie. V žiadnom článku, ani v infografike nespájal navrhovateľa so žiadnou politickou stranou. Kauza bola spájaná s politikou SDKÚ. To neznamená automaticky spojenie navrhovateľa s SDKÚ. Logo SDKÚ bolo použité z dôvodu, že celá kauza prenájmu bola spájaná s SDKÚ. V denníku L. nebol uverejnený jediný nepravdivý údaj. Čo do nemajetkovej ujmy mal za to, že nebola preukázaná značná miera zásahu do práva na ochranu osobnosti, ani príčinná súvislosť medzi následkami v osobnostnej sfére a žalovaným článkom. Neboli splnené podmienky a to existencia zásahu, ktorý je objektívne spôsobilý vyvolať nemajetkovú ujmu, neoprávnenosť takého zásahu, príčinná súvislosť medzi neoprávneným zásahom a jeho následkami. Žiadny zo svedkov nepotvrdil značnú mieru zásahu do práv navrhovateľa a následky. V danom prípade neprichádza do úvahy priznanie náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch. Nevyplýva to z výsledkov dokazovania. Nie je daná podmienka spravodlivej rovnováhy medzi záujmami spoločnosti a ochranou dobrej povesti súkromných osôb a právom jednotlivca slobodne vyjadriť svoj názor. Je neprípustné, aby za pravdivé informácie bola uložená povinnosť nahradiť náhradu nemajetkovej ujmy navrhovateľovi. Hlavní aktéri stojaci v pozadí kauzy boli Š., T., V., T. a podobne. Bolo mediálne známe

pozadie kauzy. Preto sa nenaznačovalo, že v pozadí stojí navrhovateľ. V infografike bol vykreslený navrhovateľ ako právny zástupca, advokát. Navrhovateľ je advokát, verejná osoba. Musí zniesť vyššiu mieru kritiky ako súkromná osoba. Článok neobsahoval žiadne informácie zo súkromia navrhovateľa, výlučne informácie týkajúce sa výkonu jeho povolania. Poukázal na nález Ústavného súdu SR sp. zn. II ÚS 326/09. V nadväznosti na tento prípad je výška náhrady neprimeraná, sloboda prejavu prevažuje nad nízkym stupňom zásahu do práv navrhovateľa. Článok a infografika informovali o prepojení navrhovateľa ako advokáta na schránkovú spoločnosť O. V., ktorá sa v spornom čase stala spoločníkom spoločnosti B. N. - spoločníkom prenajímateľa priestorov pre Daňový úrad W., teda spoločnosti, ktorá mala profitovať z verejných finančných zdrojov v podobe zaplateného nájomného v priebehu niekoľkých rokov. O tom bol odporca povinný informovať. Táto kritika navrhovateľa ako osoby verejnej má vecný základ, je primeraná. Ide o sociálnu diskusiu s prvkami kritiky. V širšom zmysle ide o politický prejav. V niektorých prípadoch musí byť uprednostnená sloboda prejavu, aj keď daný prejav môže mať isté nedostatky z hľadiska klasickej zákonnej ochrany osobnosti. Odporca ako tlač, ktorá prispieva k verejnej diskusii vo verejnom záujme, má právo spoliehať sa obsah oficiálnych správ bez toho, aby bola povinná vykonávať nezávislý prieskum. Nie každý zjednodušenie musí nutne viesť k zásahu do osobnostných práv dotknutých osôb. Tým by boli na novinárov kladené nespĺniteľné nároky. Významné však je, aby celkové vyznenie podávanej informácie zodpovedalo pravde. Ani uverejnenie každého nepravdivého údaju nemusí automaticky znamenať neoprávnený zásah do osobnostných práv. Ide o taký zásah vtedy, ak existuje medzi zásahom a porušením osobnostnej sféry príčinná súvislosť a ak zásah presiahol určitú prípustnú intenzitu takou mierou, ktorú už v demokratickej spoločnosti nie je možné tolerovať.

Právny zástupca navrhovateľa v záverečnom návrhu dňa 5.2.2015 doplnil prednes písomný tak, že považoval prvostupňový rozsudok za vecne správny. Cieľom odporcu bolo vyvolať senzáciu. Poukázal na priťažujúce okolnosti zásahu a závažnosť zásahu. Spojenie navrhovateľa s politickou stranou je samostatným nárokom, pretože zasahuje neprimerane do súkromia navrhovateľa, s dôsledkami na výkon advokátskej činnosti, s dôsledkami na súkromný, pracovný, rodinný, verejný život. Povesť jeho osoby bola poškodená navždy. Trval na tom, aby internetové články boli stiahnuté z internetovej stránky. Aj keď v celom rozsahu sa stotožnil s rozsudkom prvostupňového súdu, čo do výšky žiadal, aby súd vyhovel návrhu v celom rozsahu, ktorý považoval za primeraný zásah. Kauza vzbudila verejný záujem, bola verejne odcudzovaná a v súvislosti bol verejne odcudzovaný i navrhovateľ, pretože bol s kauzou spojený.

Právny zástupca odporcu v záverečnom návrhu na pojednávaní dňa 5.2.2015 uviedol, že sa pridriava písomného vyjadrenia. Výrok o ospravedlnení je nevykonateľný. Obsah článku nezodpovedá obsahu ospravedlnenia v petite. Nevykonateľný je aj výrok o povinnosti odstrániť články z internetovej stránky z toho dôvodu, že články sa tam už nenachádzajú. Články boli pravdivé. Navrhovateľa nikto nespájal s kauzou, bol zafinancovaný v článkoch len ako zástupca. V čase uverejnenia článkov neexistovali žiadne informácie, kto stojí v pozadí týchto spoločností. Jediná informácia, ktorá bola k dispozícii bola tá, že túto spoločnosť na území SR zastupuje advokát T. G.. Čitateľovi muselo byť známe, že ide o zástupcu spoločnosti, nie o majiteľa spoločnosti. Neboli uverejnené žiadne informácie, ktoré by sa týkali súkromia navrhovateľa. Všetky informácie sa týkali výkonu jeho povolania ako advokáta, osoby verejného záujmu. Nebola preukázaná značná miera zásahu do práva na ochranu osobnosti podľa § 13 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Navrhovateľ je v pozícii osoby verejného záujmu a musí počítať s tým, že zastupuje klientov a výkon jeho povolania bude spomínaný s rôznymi kauzami. Jeho právo ochrany osobnosti je v porovnaní s bežným obyvateľom znížené. Nikde nebolo tvrdené, že navrhovateľ stojí za touto kauzou.

Súd vykonal dokazovanie nasledovnými dôkazmi - oboznámil návrh čl. 1 a nasledujúce spisu, plnú moc čl. 8, žiadosť o uverejnenie opravy čl. 14, žiadosť o uverejnenie opravy a uverejnenie odpovede a výzva na vykonanie úkonov čl. 24 a nasledujúce spisu, výpis z registra čl. 35, internetový výťah čl. 36 a nasledujúce spisu, sporné články čl. 40, 41, 42, 43, 44, 45, oprava čl. 46, 47, procesné poučenia, výzva na zaplatenie SUP, zastavujúce uznesenie pre nezaplatenie SUP, odvolanie, záznam o zložení súdneho poplatku čl. 62, zrušujúce uznesenie čl. 63, výzva súdu zo dňa 24.4.2012 čl. 66 spisu podľa § 118a OSP, vyjadrenie odporcu k žalobe čl. 67 a nasledujúce spisu, plná moc čl. 82, zápisnica o mimoriadnom valnom zhromaždení spoločnosti L. W. zo dňa 23.11.2010 čl. 83, fotokópia článku čl. 95, výpis z obchodného registra čl. 96, 97, návrh na zabezpečenie dôkazu čl. 99, výzva súdu čl. 107 na zabezpečenie originálu novín, výzva je zo dňa 30.10.2012, výzva súdu na Okresný súd Nitra, obchodný register čl. 108, výpis z registra čl. 109, žiadosť o odročenie čl. 114 s listinnými dôkazmi až po čl. 123, odročenie pojednávania čl. 125 spisu, plná moc N.. C. Š. pre advokáta T.. Š. U. vo veci B. N., U..G..C..

zo dňa 13.4.2010 čl. 131, rozhodnutie jediného spoločníka B. N., U..G..C.. čl. 133, zmluva o prevode obchodného podielu čl. 134, zakladateľská listina o založení spoločnosti s ručením obmedzeným čl. 137, žiadosť svedka o ospravedlnenie neprítomnosti čl. 141, doklad o PN čl. 142, žiadosť druhého svedka o ospravedlnenie čl. 152, PN čl. 153, tretieho svedka čl. 155, zápisnica o pojednávaní zo dňa 29.1.2013 čl. 156 a nasledujúce spisu, prílohová obálka čl. 167, L. z 15.4.2011 a monitoring CD, výpis z registra čl. 168 - 171, ospravedlnenie svedka čl. 172, zaslanie kontaktných údajov čl. 173, plná moc O. V. I. pre Y. Y. U., advokáta a Y. T. G., advokáta s textom: Splnomocniteľ týmto splnomocňuje splnomocnencov podľa ustanovení § 31 a nasledujúce Občianskeho zákonníka každého samostatne, aby splnomocniteľa v plnom rozsahu zastupovali a vykonali nasledovné. Rozsah plnej moci je uvedený pod bodmi 1 - 9, zápisnica o mimoriadnom valnom zhromaždení spoločnosti L. W., U..G..C.. čl. 175, podanie vo veci ochrany osobnosti čl. 179, netrváme na vyhotovení psychologického posudku, farebná kópia sporných článkov čl. 180, 181, 182, zápisnica o pojednávaní zo dňa 23.5.2013 čl. 193, žiadosť o odročenie čl. 209 s ďalšími podaniami až po čl. 228, žiadosť súdu o zaslanie rozsudku 11C/317/2011 Okresnému súdu Bratislava, zápisnica z pojednávania zo dňa 5.2.2014, vyjadrenie navrhovateľa čl. 245, záverečná reč právneho zástupcu odporcu čl. 261, zápisnica o vyhlásení a doručení rozsudku zo dňa 25.2.2014 čl. 288, rozsudok súdu prvého stupňa čl. 289, odvolanie čl. 297, odvolanie navrhovateľa čl. 317, vyjadrenie odporcu k odvolaniu čl. 325, zrušujúce uznesenie Krajského súdu v Žiline čl. 343, vyjadrenie navrhovateľa čl. 351, odporcu čl. 363, zápisnica o pojednávaní zo dňa 5.2.2015 čl. 377.

Účastníci konania nemali ďalšie návrhy na doplnenie dokazovania.

Z vykonaných dôkazov zistil nasledovný skutkový stav, ktorý považoval za uzavretý a nemenný vzhľadom k poučeniu podľa § 120 ods. 4 OSP a § 205a OSP.

V konaní mal súd preukázané, že autori článku v čase vydania boli pracovníkmi odporcu, nešlo o články tretích osôb. Pasívne legitimovanou osobou je odporca ako zamestnávateľ a vydávateľ článkov. Autori vydali články v mene odporcu - vydavateľa, v rámci plnenia úloh tejto organizácie.

V konaní súd mal preukázané zhodným tvrdením účastníkov konania, zo všeobecne známych skutočností (§ 121 OSP), medializovaných, že medializovaná kauza sa týkala tej skutočnosti, že za vlády N. G. minister financií N. T. prostredníctvom riaditeľa daňového riaditeľstva T. T. prenajal pre Daňový úrad v W. budovu vlastnícky patriacu C. Š., funkcionárovi SDKÚ v Nitre. Kauza sa týkala všetkých občanov, pretože pani G. sa z tohto dôvodu chcela vzdať funkcie premiérky, kauza bola vnímaná občanmi vysoko negatívne pre podozrenie z klientelizmu a netransparentného nakladania s majetkom štátu, čo súd vyhodnotil ako podozrenie z trestnej činnosti, čoho dôkazom je aj tvrdené trestné stíhanie T. a zbavenie funkcie v SDKÚ C. Š.. Kauza bola všeobecne negatívne vnímaná aj preto, že bola dávaná do súvisu s „nástenkovým tendrom.“ Táto kauza bola jednoznačne spájaná s vládou SDKÚ, politickými činiteľmi SDKÚ, ktorej logo charakterizuje modrá farba. Táto kauza bola jednoznačne spájaná aj s cyperskými schránkovými firmami, ktoré stáli v pozadí prípadu (A. L. I., O. V.). O. V. vstúpila ako 20 % spoločník do spoločnosti B. N., U..G..C., ktorej spoluvlastníkom bol aj C. Š.. Vzniklo dôvodné podozrenie, že verejné finančné prostriedky za prenájom Daňového úradu v W. sú určené spoločnosti B. N., U..G..C., (C. Š.) a garážovej schránkovej firme O. V.. Kauza sa týkala aj ďalších spoločností uvádzaných ako cyperské - A. V., L. W., U..G..C., L. W., U..G..C..

V konaní odporca nepreukázal žiadnym dôkazom, že navrhovateľ bol členom politickej strany SDKÚ, alebo bol prepojený s činnosťou tejto strany, nepreukázal, že navrhovateľ ako advokát zastupoval niektorú z uvedených spoločností, alebo osôb pri uzatváraní nájomnej zmluvy na prenájom nebytových priestorov pre Daňový úrad W., resp. že by bol ekonomicky zainteresovaný na tejto kauze. (Článok zo dňa 13.4.2011: „...odmietol komentovať aj svoje vlastné obchodné prepojenia, ktoré ho v obchodnom registri spájajú napríklad aj s ďalšou cyperskou firmou...“.)

V konaní mal súd preukázané, že N.. Y. X. bol zástupcom A. L. I. od 8.4.2009 do 15.2.2012, Y.. P. D. bol zástupcom O. V. od 21.7.2007 do 2.11.2010, N.. W. T. zástupcom L. W., U..G..C.. od 21.9.2007 do 18.1.2012. Kauza prenájmu je z novembra 2010. Z čl. 131 spisu mal súd preukázané, že C. Š. zastupoval T. U. (13.4.2010). Ani k jednému z uvedených zástupcov nesmerujú šípky infografiky, ani k menu Š., V., T., T., hoci podľa tvrdenia odporcu bolo všeobecne známou skutočnosťou, že uvedené osoby stáli v pozadí kauzy prenájmu Daňového úradu v W. (podanie odporcu zo dňa 18.12.2014 str. 8, čl. 370 spisu).

Z čl. 83 spisu mal súd preukázané, že navrhovateľ ako zástupca dňa 23.11.2010 založil spoločnosť L. W., U..G..C.. Spoločnosť O. V. previedla časť obchodného podielu 32 % na obchodnú spoločnosť W., U..G..C.. za účasti A. L. I.. Zo spoločenskej zmluvy zo dňa 23.11.2010 na spoločnosť L. W., U..G..C.. (čl. 86) mal preukázané, že spoločníkmi tejto spoločnosti sú A. L. I., O. V., L. W., U..G..C.. (ako zástupca je uvedený N.. T. W.).

Z výpisu z obchodného registra (čl. 96) na spoločnosť B. N., U..G..C.. mal súd preukázané, že spoločníkom bol C. Š. a spoločnosť O. V..

Z plnej moci zo dňa 13.4.2010 (čl. 131) mal súd preukázané, že bola udelená konateľom C. Š. pre B. N., U..G..C.. v prospech zástupcu T.. Š. U..

Rozhodnutím jediného spoločníka B. N., U..G..C.. dňa 16.3.2010 previedla časť obchodného podielu na O. V.. Dňa 13.4.2010 zastúpení zástupcom T.. U. založili B. N., U..G..C.. s dvoma spoločníkmi - C. Š. a spoločnosťou O. V..

Z plnej moci (čl. 174) z 28.10.2008 je zrejmé, že O. V. splnomocnila k zastúpeniu Y.. U. a T.. G., advokáta. Keďže následne je zápisnica z 23.11.2010 o založení spoločnosti L. W., U..G..C., súd má zato, že zastúpenie navrhovateľa k tomuto dátumu trvalo.

V konaní však nebolo preukázané, že by navrhovateľ zastupoval O. V., resp. B. N., U..G..C.. pri uzatváraní nájomnej zmluvy na prenájom nebytových priestorov pre Daňový úrad W., čo bol základ medializovanej kauzy, s ktorou bolo meno navrhovateľa spájané článkami, infografikou. V konaní odporca nepreukázal, že si pred písaním článkov, infografiky vyžiadal základný dôkaz - nájomnú zmluvu v zmysle zákona o poskytovaní informácii, resp. z evidencie zmlúv povinne uverejnených na internete, aby si overil kým, ktorými zástupcami boli spoločnosti zastúpené pri uzatváraní tohto rozhodujúceho právneho úkonu.

V konaní odporca nepreukázal, že navrhovateľ mal na spoločnosť O. V. inú väzbu, než ako právny poradca a zástupca a že k tejto spoločnosti mal vôbec nejakú väzbu v čase uzavretia nájomnej zmluvy na nebytové priestory. Podľa § 23 ods. 1 zákona o advokácii a § 9 ods. 1 advokátskeho poriadku mal navrhovateľ povinnosť mlčanlivosti vo vzťahu k zastúpenej spoločnosti. Mlčanlivosti nebol zbavený. Odporca nie je orgán činný v trestnom konaní, aby vyžadoval od navrhovateľa porušenie povinnosti mlčanlivosti. Ak mal odporca podozrenie z páchania trestnej činnosti, bolo jeho právnou povinnosťou podať trestné oznámenie a prenechať vyšetrovanie orgánom činným v trestnom konaní.

V konaní je jednoznačne preukázané, že L. je ľavicovým mienkotvorným denníkom (a to od dávnej minulosti), kým medializovaná kauza sa týkala politiky, netransparentnosti úkonov, klientelizmu SDKÚ, teda pravicovej politiky. Tým bol aj preukázaný motív na strane ľavicového denníka kritizovať postupy pravicovej vlády. Zároveň tým odporca v infografike spojil osobu navrhovateľa so spoločnosťami, za ktorými, podľa jeho tvrdenia, stála SDKÚ, spojil ho s logom SDKÚ, politikou SDKÚ, s ekonomickým a politickým pozadím medializovanej kauzy.

Z ustáleného skutkového stavu súd vyvodil nasledovné skutkové a právne závery.

Bolo preukázané, že články sú z odborného hľadiska spravodajstvom. Cieľom je prinášať informácie o aktuálnych udalostiach, poučať, presvedčať, získavať čitateľskú verejnosť pre názor. Publicistický štýl na rozdiel od odborného štýlu prispôsobuje náročnosť obsahu a formy priemernej vzdelanostnej úrovni občana. Musí zabezpečiť všeobecnú zrozumiteľnosť textov. Správa (spravodajstvo) môže byť jednoduchá, nekomentovaná - stručné konštatovanie nejakej udalosti. Nesmie vynechať žiaden fakt. Rozšírená správa (komentovaná) obsahuje titulok, nadtitulok, správu (podrobnejší záznam udalostí - faktov) s komentárom autora.

V konaní mal súd jednoznačne preukázané výpoveďou navrhovateľa, odporcu i výsluchom svedkov - redaktorov, svedkyne L., Q., že obidva články možno definovať ako spravodajstvo. Výsluchom svedkov mal súd preukázané aj to, že infografika tvorí neoddeliteľnú súčasť článkov, celej témy týkajúcej sa prenájmu nehnuteľnosti pre Daňový úrad W., je súčasťou monotematickej dvojstrany.

Výsluchom svedkyne redaktorky P. P. mal súd preukázané, že robila článok so Š. a článok na čl. 47 spisu. Články sú spravodajskými článkami. Politickou témou bolo, že nebudú figurovať cyperské firmy pri štátnych tendroch. Faktom bolo, že figurujú. Na základe toho uskutočnila redaktorka - svedkyňa rozhovor so Š.D., z ktorého vyšlo najavo, že predal časť svojej spoločnosti jednej z takýchto cyperských firiem. Navrhovateľ túto cyperskú firmu zastupoval. V článkoch o navrhovateľovi nič nepísala. Článok tvorili viacerí. Redaktorka N. W. navštívila registrový súd a uskutočnila rozhovor s navrhovateľom. Materiál sa potom kolektívne poskladal a jeden z kolektívu to spracoval. Kauza bola vo všetkých médiách. Z pozadia kauzy bol známy len Š., ostatné bolo nejasné. Za Š. bola nitrianska firma a nejaká cyperská firma. Za N. firmou bola SDKÚ. Š. bol predsedom SDKÚ v B., takže bol s touto firmou spojený, aj s kauzou. Pripustila, že pripravovala článok U. L. P. B. S. strana 46 rub.

Výsluchom svedka U. N., redaktora, súd mal zistené: Svedok uviedol, že písal články Koalícia vinníkov zatiaľ nehľadá, Zmluva môže skončiť na súde a Š., rozhovor so Š.. Konštatoval, že ide o spravodajstvo. Motívom bolo, že všetky médiá preberali kauzu Daňový úrad W.. V pozadí bola spoločnosť B. N. H. Š., okresný funkcionár SDKÚ. Figurovalo tam viacej firiem, aj cyperských. V článku U. P. B. S. sa navrhovateľ spomína. Tak, ako mu to kolegyňa postúpila, tak to prebral do spoločného článku. Informácie pre článok U. L. P. B. S. čerpal z verejne dostupných zdrojov, tlačových agentúr, obchodného registra.

Svedok W. G. uviedol: Navrhovateľa nepozná, meno je mu známe len z infografiky. Infografiku nerobil svedok. Uviedol, že je autorom článku S. U. K., L., 15.4.2011. Je to spravodajský článok. Vedúca oddelenia rozdala úlohy a každý plnil svoju úlohu. Svedok mal za úlohu napísať o pozadí firiem, ktoré majú sídlo v daňových rajoch, ku ktorým patril aj S., ktoré majú virtuálne kancelárie. Za infografiku bola zodpovedá vedúca oddelenia L. Ď..

Výsluchom svedkyne L. L. čl. 196 rub spisu uviedla, že išlo o veľkú kauzu, kvôli ktorej sa takmer rozpadla vláda, pretože kauza sa týkala SDKÚ. Nevedeli, kto je v pozadí kauzy, v pozadí cyperských spoločností. Uviedla, že je bežné, že infografika je súčasťou článkov. Je to hlavne pri dlhších článkoch a väčších témach, tak, ako bola aj táto téma. Svedkyňa zadala autorom článkov úlohy a infografiku realizovala spolu so U. Q.. Na infografike spolupracovali aj autori článkov. Ich spolupráca bola len v tom, že dodali podklady. Svedkyňa L. rozhodla, čo pôjde do infografiky. Uviedla, že šípky majú za úlohy sprehľadniť spleť firiem a ich prepojenosť. Nedomnievala sa, že všetky šípky smerujú k navrhovateľovi a k U.. Mala zato, že z infografiky vyplýva, že k nim smerujú šípky od firmy O. V. I., lebo boli zástupcami tejto firmy na Slovensku. O. V. bola jedným zo spoločníkov firmy B. N., ktorej spoločníkom bol aj Š. z SDKÚ. Nenapísali, že navrhovateľ a jeho spoločník majú niečo spoločné s touto kauzou alebo SDKÚ, uviedli len, že túto firmu zastupujú. Zástupcov N.. Y. X.W., Y.. P. D., N.. T. W., ktorí zastupovali A. L. I. od 8.4.2009 do 15.2.2012, Y.. P. D. O. V. I. od 21.9.2007 do 2.11.2010, N.. T. W. L. W., U..G..C.. od 21.9.2007 do 18.1.2012 neuviedli, pretože ich zaujímal len spoločnosť O. V.. Ostatné uviedli len preto, aby ukázali na zložitost' spleti týchto firiem. Konatelia O. V. boli nič nehovoriace mená, kým G. H. U.Á. zastupovali túto firmu na Slovensku, ich mená boli v obchodnom registri. Boli to niečo hovoriace mená. Uverejnením ich mien v infografike však nechceli poukázať na ekonomický alebo politický vzťah k týmto subjektom, len na to, že sú zástupcami. Úlohou svedkyne bolo koordinovať a rozdeľovať prácu. Zdroje čerpal z obchodného registra, rozhovorov. Doslovne uviedla: „Boli urobené rozhovory s pánom Š., s pánom G. a ostatnými politikmi SDKÚ ...“ a to napriek tomu, že predtým uviedla, že navrhovateľa a U. nespájali s politikmi SDKÚ. Články boli aj v iných médiách. O veľkosti kauzy svedčí aj to, že Š. bol vylúčený z SDKÚ a T. je obvinený. V. nebol v šípkach, pretože si mohol každý prečítať v článku, že stojí za spoločnosťou A. V., ktorá nebola taká dôležitá pre túto kauzu ako B. N. H. O. V..

Výsluchom svedkyne Q. mal súd zistené, že taktiež pracovala na infografike, ale len na grafickom spracovaní, umeleckom. Texty sú jej dodávané. Príde jej hotové zadanie. Zadanie dostala od L. L.. Dostala celého informačného pavúka, ako to má vyzerať. Ten graficky, umelecky vyjadrila. Pavúk už bol aj so šípkami, vrátane textu. Infografika patrí k textu, k dvojstrane. Vo veci 11C/317/2011 pred Okresným súdom v Bratislave v totožnej veci Y.. Y. U. / L., H..U.. uviedla: „Infografika je výcuc informácií z textu článku. Zjednodušene, patrí k tématickému celku, ktorý patrí k dvojstrane a oddelenie, ktoré robí článok, stojí aj za zadaním infografiky.“ Rozpor svedkyňa odstránila tak, že netvrdila, že infografika nesúvisí s obsahom článkov. Tvrdila len to, že ona vo svojej funkcii nepotrebuje obsahy článkov na to, aby vytvorila infografiku, s článkami nepracuje. Modrá a červená sú dve základné farby pre šípky. Logo SDKÚ tam bolo preto, lebo zrejme sa dotýkalo témy v článkoch. Bolo jej to nariadené a zadané. Šípky nie sú postavené ako pyramída, je to klasický informačný pavúk, ktorý má čo najprehľadnejšie čitateľa informovať.

Výsluchom svedkyne N. W., redaktorky mal súd preukázané, že robila rozhovor s navrhovateľom po telefóne, nahrávala tento rozhovor, urobila doslovný prepis hovoru. Či však autori článku, ktorý ona sama nezhotovovala, aplikovali doslovný prepis hovoru, za to už ona nemôže. Sama uviedla, že nepoužila v článku výraz „kto je v pozadí.“ Pokiaľ by navrhovateľ nemal chuť odpovedať, nemusel odpovedať. Neupozornila ho na to, k akému článku, s akou témou je rozhovor vedený. Rozhovor nebol autorizovaný. Od navrhovateľa nepýtala súhlas s nahrávaním rozhovoru. Bola to politická kauza. Svedkyňu zaujímalo právne pozadie prípadu. Mala na mysli, ako sa dostal do kontaktu s touto firmou.

V článku zo dňa 13.4.2011 „U. L. P. B. S.“ je okrem iného uvedené: „Firmu O. V. na Slovensku zastupuje advokát T. G.. Pre L. sa nechcel vyjadriť, kto ho zastupovaním cyperskej firmy poveril a kto stojí v jej pozadí.“ „G. odmietol komentovať aj svoje vlastné obchodné prepojenia, ktoré ho v obchodnom registri spájajú napríklad aj s ďalšou cyperskou firmou.“ „Firma okresného funkcionára SDKÚ C. Š., ktorá získala od daňového riaditeľstva zákazku na prenájom priestorov Daňovým úradom v W., má nejasné pozadie. Okrem Š. je spoločníkom spoločnosti B. N. v obchodnom registri aj zatiaľ neznáma cyperská firma O. V. I.. Tá sídli na adrese v I., na ktorej sa nachádzajú aj mnohé firmy, v ktorých figurovala N. U., známa z kauzy financovania J. strany. Firmu O. V. na Slovensku zastupuje advokát T. G.“

Pokiaľ ide o článok zo dňa 13.4.2011 „U. L. P. B. S.“, ide o rozšírenú správu, ktorá má byť súhrnom pravdivých faktov a komentára autora. Je daný celospoločenský záujem na tom, či finančné prostriedky štátu za prenájom nebytových priestorov neskončia u cyperských schránkových firiem za neprehľadných okolností. Celospoločenský záujem je však daný len na informovaní o pravdivých faktoch. Komentár autora musí vychádzať z pravdivých informácií. Pravdou je existencia telefonického rozhovoru redaktorky W. s navrhovateľom. Samotná redaktorka uviedla, že rozhovor nahrala a doslovne prepísala. Článok však nepísala, dala ho k dispozícii redakcii, ktorá podľa vyjadrenia samotnej redaktorky neprevzala v článku doslovné znenie nahrávky. Sama tým pripustila, že článok neobsahuje doslovný prepis, pretože nepoužila výraz „kto stojí v jej pozadí.“ Tým pripustila, že článok nemá pravdivý základ. Práve táto veta „kto stojí v jej pozadí“ podľa názoru súdu pripúšťa rozdiely, manipulatívny výklad, či autor článku má na mysli, kto stojí v pozadí po právnej stránke, kto stojí po ekonomickej stránke, kto stojí po politickej stránke. Nebola preukázaná pravdivosť faktu ku dňu 13.4.2011, že spoločnosť O. V. zastupuje T. G.. Odporca nepreukázal ani pravdivosť ďalšieho tzv. faktu - že G. má obchodné prepojenia na ďalšiu cyperskú firmu. V konaní bolo preukázané právne zastúpenie, ekonomicke prepojenie, obchodná zainteresovanosť navrhovateľa na cyperských firmách preukázaná nebola, napriek tomu sa takýto fakt čitateľom podsúval. Keďže kauza bola politická, týmto článkom sa čitateľovi podsúvala aj politická väzba navrhovateľa na uvedenú kauzu a osoby s ňou spojené.

V článku zo dňa 15.4.2011 „W. P. Z. B.“, vrátane infografiky, odporca uviedol informácie takým spôsobom, že články na dvojstrane (čl. 167 spisu) s názvami „W. P. Z. B.L.“, „S. U. K.“, „Š.: Je to čisté ako ľalia“ je spojená infografiou, ktorá tvorí súčasť uvedených článkov a nadpis základný uvedených článkov a je vytvorená šípkami prepájajúcimi jednotlivé spoločnosti A. L. I., A. V., L. W., U..G..C., L. W., U..G..C., C. Š., U., O. V. I., B. N. s menami T. G., Y. U., pričom všetky šípky smerujú k týmto menám T. G., Y. U. s tým, že v pravom hornom rohu je modrý symbol SDKÚ a šípky smerujúce k T. G. H. Y. U. sú v modrej farbe. Pri B. N. je fotografia C. Š..

Pokiaľ ide o článok zo dňa 15.4.2011, vrátane infografiky, s názvom „W. P. Z. B.“, ide o rozšírenú správu, ktorá má byť taktiež súhrnom pravdivých faktov a komentára autora, vrátane infografiky, ktorá je neoddeliteľnou súčasťou článku, čo potvrdili pracovníci odporcu, ale vyplýva to aj z charakteru rozšírenej správy, ktorá má mať titulok (titulky) a nadtitulok, ktorým v tomto prípade bola infografika, ktorá tematicky spájala všetky články na dvojstrane s titulkami „W. P. Z. B.“, „S. U. K.“, „Š.: Je to čisté ako ľalia.“ Ak teda ikonografika smerovala k navrhovateľovi a U., tematicky a významovo spájala tieto články ako nadtitulok a aj keď v článkoch neboli uvedení, jednoznačne nadtitulkom, ikonografikou boli spojení s témami v článkoch. Keďže šípky smerovali k nim, pri aplikácii logického výkladu bolo naznačené, že sú „vinníci, ktorých koalícia zatiaľ nehľadá, boli spojení s „cyperskou spleťou firiem“ a kauzou „C. Š.“

Celospoločenský záujem by bol daný vtedy, ak by takéto údaje, majúce charakter správy (faktu) boli pravdivé. Na nepravdivých informáciách nie je daný celospoločenský záujem. Ani komentár autora nemôže vychádzať z nepravdivých informácií.

K tomuto článku súd uvádza, že cieľom malo byť poukázať na klientelistický, netransparentný prenájom. V skutočnosti infografika budí v priemernom čitateľovi dojem, že sa neupútava pozornosť čitateľa na skutočných aktérov kauzy, ale práve naopak, že odpútava pozornosť od aktérov usmernením pozornosti na osoby navrhovateľa a U.. Súd si nemohol inak vysvetliť v tejto kauze všetky modré šípky smerujúce k menu navrhovateľa a U.W., len tak, že navrhovateľ je dominantnou osobou, riadiacou uvedené cyperské firmy a majúcou rozhodujúci dopad na uvedenú kauzu a na ekonomické pozadie tejto kauzy. Rovnako aj politické pozadie tejto kauzy. Súd mal zato, že priemerný čitateľ si tento článok mohol vyložiť tak (vrátane infografiky), že za celou kauzou treba hľadať cyperské spoločnosti a za cyperskými spoločnosťami slovenských vlastníkov, ku ktorým smerovali šípky.

Z opravy (čl. 45, 95 spisu) vyplýva: „V denníku L. sme dňa 13.4.2011 v článku U. L. P. B. S. nesprávne uviedli, že spoločnosť O. V. na Slovensku v čase uverejnenia zastupuje advokát T. G.. Uvedené tvrdenie je nepravdivé. Správna veta mala byť, že firmu O. V. na Slovensku vlani v novembri zastupoval advokát T. G.. Okrem toho sme v denníku L. zo dňa 15.4.2011 v infografike k článku S. U. K. označili prepojenia firiem O. V. H. A. L. na T. G. H. Y. U.. Pri ich menách sme neuviedli, že ide o právnych zástupcov týchto firiem. Za nepresnosti sa ospravedľujeme.“

Pokiaľ ide o opravu čl. 45, 95, v skutočnosti je pravdivá len v časti: „vlani v novembri zastupoval advokát T. G.“, čo mal súd preukázané z plnej moci čl. 174 a zápisnice zo dňa 23.11.2010 o založení spoločnosti L. W., U..G..C., kde zastúpenie pre O. V. ešte trvalo a táto spoločnosť previedla časť svojho obchodného podielu v prospech L.. Ďalšia časť opravy znamená, že odporca sám v tejto oprave priznal, že v infografike 15.4.2011 „označili prepojenia firiem O. V. a A. L. na T. G. a Y. U..“

Tento fakt, ktorý uviedli v infografike a nepopreli ho, priznali a priznali tým aj motív uverejnenia, prepojenie T. G. H. Y. U. na cyperské firmy. Doplnili to len o údaj, že ide o právnych zástupcov, čo však nijako nemení pôvodné tvrdenie o ich prepojení na cyperské firmy. Opravou priznali základ nároku.

Po zhrnutí súd vyslovuje názor, že konštatácia faktu, ktorá obsahuje nepravdivé informácie, resp. hodnotiaci úsudok, ktorý nemá žiaden substrát pravdivosti, z ktorého vychádza, naplňajú podmienky v § 11 a nasledujúce Občianskeho zákonníka a nemôžu požívať právnu ochranu len preto, že sa odporca odvoláva na ústavné právo, slobodu prejavu.

Výsluchom svedka Š. L. (čl. 160) mal súd preukázané, že ide o priateľa, spolužiaka z vysokej školy a spolupracovníka z advokátskej kancelárie, u ktorého článok vyvolal dojem, že navrhovateľ stojí za prenájomom a cyperskými firmami, ako aj politickou stranou SDKÚ. Vyvolalo to uňho negatívne reakcie, rovnako ako aj u ostatných spoločných známych a spolužiakov. V iných článkoch, v iných médiách, sa nestretol s prepojením mena navrhovateľa Y. U. s touto kauzou, aj keď taktiež táto kauza bola medializovaná. Negatívne emócie to vyvolalo preto, že cyperské firmy sú známe svojou povestou o netransparentných finančných tokoch majetkových prevodov a z článku, infografiky vyplývalo, že za tým všetkým stojí navrhovateľ, ich advokátska kancelária.

Výsluchom svedka Š. I. (čl. 161) mal súd preukázané, že navrhovateľa pozná od roku 2002, pretože zastupuje jeho firmy. Pravdu považuje za mienkotvorný denník. Uverejnením článku žil svedok v neistote, bol voči navrhovateľovi uštipačný, pretože ho spájal s uvedenými cyperskými firmami a s politikou SDKÚ, s kauzou Daňový úrad W.. Bol tam spomínaný aj nástenkový tender porovnávacou metódou. Súčasťou článkov je aj infografika, preto mal zato, že infografikou boli spojené témy v článkoch a všetky články a šípky v infografike smerovali k navrhovateľovi a Y. U.. Svedok pracuje v reklame a taký dojem z toho nadobudol. Ako keby navrhovateľ a Y. U. riadili uvedené firmy a uvedenú kauzu. Nemal z toho dobrý pocit. Navrhovateľ ako advokát nesmie využiť reklamu vo svoj prospech, a preto sa nemohol ani brániť.

Výsluchom svedka X. T. mal súd zistené: Ide o spolužiakov s navrhovateľom. Vzhľadom na jeho pracovné zaradenie úlohou je monitorovať masmédiá. V súvislosti s touto kauzou zachytil na internete článok, v ktorom bol navrhovateľ spomínaný. Týkal sa medializovaného prenájmu budovy Daňového úradu v W., kauzy B. N., pána Š.. Potom nasledoval ďalší článok. Mal taký pocit z toho, že navrhovateľ mu o celej kauze nepovedal všetko. Mal z toho dojem, že navrhovateľ robí pre politickú stranu, čo je medzi právnikmi veľmi citlivá vec. Pri stretnutiach kamarátov sa mu to dáva najavo, prepojenie na SDKÚ, a to napriek tomu, že navrhovateľ to poprel. Bol spomínaný so spoločnosťou B. N. a s cyperskými firmami. Táto téma bola vo všetkých médiách, aj internetových. Pokiaľ však ide o navrhovateľa, jeho

meno v spojitosti s týmito témami, bolo to len v L.. Bolo to v súvislosti s menami Š., T., okresná alebo krajská organizácia SDKÚ v B., G., spoločnosť B. N., cyperské spoločnosti. Svedok nevedel o tom, že navrhovateľ zastupuje alebo zastupoval spoločnosť O. V.. Článok pochopil tak, že za cyperskými spoločnosťami treba hľadať slovenských vlastníkov a vychádzal hlavne z grafiky, pretože šípky smerovali k navrhovateľovi a U.. Z toho vyvodil, že navrhovateľ má niečo spoločné priamo s SDKÚ.

Výsluchom otca navrhovateľa, svedka G. N. (čl. 159) mal súd preukázané, že pred vydaním článku mali so synom dobré vzťahy. Po vydaní článkov, na ktoré ho upozorňovali susedia, kolegovia, známi, ostali s manželkou zaskočení, zhrození, do čoho sa to zaplietol ich syn, aj keď ho dobre a poctivo vychovali. Mali o neho strach, aby sa mu niečo nestalo. Aj keď ich ubezpečoval, že s kauzou nemá nič spoločné, považovali situáciu za naliehavú, hneď za ním cestovali. Žili v strese, neistote, obavách o svojho syna a to aj vzhľadom k uštipačným poznámkam okolia - spoluobčanov, kolegov, športovcov. Vzhľadom k neanonymnej atmosfére malomesta to bolo pre nich ponížujúce. Taká reakcia bola obvyklá aj od cudzích ľudí, ktorým bol predstavený a ktorí ho ihneď spájali so synom a medializovanou kauzou. Tým, že poškodili meno syna, poškodili aj meno rodičov. Dôsledkom boli zdravotné problémy - zvýšený krvný tlak. Vnímal článok a infografiku tak, ako ho vnímali susedia, aj ostatní - všetky šípky v spojitosti s kauzou smerovali k jeho synovi. Mal pocit, že je v kauze „namočený,“ pretože nevedel, že zastupoval spoločnosť O. V.. Do práce sa mu nestaral. Vychádzal len z toho, čo videl v článku, infografike.

Podľa článku 26 ods. 1 Ústavy SR sloboda prejavu a právo na informácie sú zaručené.

Podľa článku 19 ods. 1 Ústavy SR každý má právo na zachovanie ľudskej dôstojnosti, osobnej cti, dobrej povesti a na ochranu mena.

Podľa § 11 Občianskeho zákonníka fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy.

Podľa § 13 Občianskeho zákonníka

(1) Fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jeho osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby mu bolo dané primerané zadostučinenie.

(2) Pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadostučinenie podľa odseku 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jeho vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch.

(3) Výšku náhrady podľa odseku 2 určí súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo.

Po zhrnutí súd vyslovuje názor, že konštatácia faktu, ktorá obsahuje nepravdivé informácie, resp. hodnotiaci úsudok, ktorý nemá žiaden substrát pravdivosti, z ktorého vychádza, naplňajú podmienky v § 11 a nasledujúce Občianskeho zákonníka a nemôžu požívať právnu ochranu len preto, že sa odporca odvoláva na ústavné právo, slobodu prejavu. V článku 26 ods. 1 Ústavy je zakotvená sloboda prejavu a právo verejnosti na informácie. V článku 19 ods. 1 Ústavy je však zakotvené ústavné právo, podľa ktorého každý má právo na zachovanie ľudskej dôstojnosti, osobnej cti, dobrej povesti a na ochranu mena. Toto ústavné právo je potom vykonané v občianskom zákonníku v § 11 a 13 Občianskeho zákonníka.

Z uvedeného je zrejmé, že nemožno žiadať realizáciu jedného ústavného práva na úkor druhého ústavného práva. Medzi realizáciou uvedených ústavných práv musí byť rovnováha. Pokiaľ dôjde ku kolízii ústavných práv, je potom takúto kolíziu vykladať podľa názoru súdu v rovnováhe, to znamená, že realizácia ústavného práva jedného subjektu končí tam, kde začína ústavné právo druhého subjektu. Každý má právo realizovať svoje práva vyplývajúce zo zákona a z ústavy v tom rozsahu a takým spôsobom, aby nezasiahol do práv iných.

V danom prípade odporca uverejnením sporných článkov zasiahol do ústavného práva navrhovateľa na ochranu osobnosti (do občianskej cti, dobrého mena, povesti navrhovateľa) spôsobom, ktorý

nerespektoval tieto dobré mravy, nerespektoval hranice ústavného práva navrhovateľa. Takýto spôsob realizácie ústavného práva na poskytovanie informácií nemôže požívať právnu ochranu.

Tým mal súd preukázané, že boli splnené všetky podmienky zodpovednosti za tento zásah, teda zásah objektívne spôsobilý vyvolať ujmu, nedovolený zásah, teda uverejnenie článkov v rozpore s právom na poskytovanie informácií a v rozpore s právom na ochranu dobrého mena, súkromia, cti a bola preukázaná aj príčinná súvislosť medzi porušením povinností odporcu a týmto zásahom.

Všetky uvedené podmienky 1. existenciu zásahu objektívne spôsobilého vyvolať nemajetkovú ujmu, 2. neoprávnenosť zásahu, 3. príčinnú súvislosť medzi neoprávneným zásahom a následkami mal súd preukázané kumulatívne. Súd mal preukázané vykonanými dôkazmi, obsahom článkov, výsluchom redaktorov, výsluchom svedkov, že odporca uverejnil o navrhovateľovi sporné články, ktoré obsahovali nepravdivé informácie o navrhovateľovi bez akéhokoľvek substrátu pravdivosti, ktoré zasiahli do jeho ústavou garantovaných práv na ochranu osobnosti, občianskeho cti, dobrého mena, povesti, súkromia a medzi zásahom a následkami je príčinná súvislosť.

Súd preto dospel k záveru, že zásah do práv navrhovateľa bol spôsobilý vyvolať ohrozenie a narušenie práv navrhovateľa na ochranu osobnosti. Súd dospel k záveru, že sú dané podmienky nielen podľa § 11 Občianskeho zákonníka, ale aj podmienky podľa § 13 ods. 2 Občianskeho zákonníka, to znamená, že uvedený zásah súd považoval za taký zásah, ktorý v značnej miere znížil dôstojnosť fyzickej osoby a jej vážnosť v spoločnosti. Preto súd dospel k záveru, že okrem ospravedlnenia, ktoré zo strany odporcu nebolo poskytnuté riadne, je namieste poskytnúť navrhovateľovi za zníženú dôstojnosť a vážnosť aj nemajetkovú ujmu v peniazoch.

Súd podotýka, že nezisťoval skutočný vznik ujmy, pretože zákon takúto podmienku nestanovuje. Zákon stanovuje len tú podmienku, že musí existovať objektívna možnosť ujmy. Zo zisteného skutkového stavu mal súd preukázané, že reálne existovala objektívna možnosť morálnej ujmy na strane navrhovateľa. Náhrada podľa § 13 Občianskeho zákonníka nepredstavuje náhradu skutočnej škody, skutočnej ujmy. Súd nemusí dokazovať, či skutočne vznikla ujma a v akom rozsahu. Stačí dokázať, že tu reálne existovala objektívna možnosť tak, ako tomu bolo v tomto prípade. Vzhľadom k tomu, že náhrada nepredstavuje náhradu skutočnej škody, ktorá navrhovateľovi vznikla, ani skutočnú morálnu ujmu, ktorá sa nedá presne špecifikovať a vyčíslieť, dá sa len predpokladať, závisí od úvahy súdu podľa § 136 OSP pri dodržaní kritérií stanovených v § 13 ods. 3 Občianskeho zákonníka. To znamená, že úvaha súdu nie je svojvoľná súdu, kedy sa súd pri stanovení výšky ujmy riadi len vlastnou úvahou. Súd sa musí riadiť aj kritériami, ktoré sú v ustanovení § 13 ods. 3 Občianskeho zákonníka a musí teda prihliadať na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo. Vzhľadom k uvedenému súd podľa vlastnej úvahy stanovil, že bude primeraná morálna ujma vo výške 16 000 €, a to s prihliadnutím na nasledovné okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo a s prihliadnutím na nasledovné skutkové zistenia, ktoré poukazujú na závažnosť vzniknutej ujmy.

Bola preukázaná objektívna možnosť vzniku závažnej ujmy v oblasti navrhovateľovej cti, dôstojnosti, vážnosti, rodinných, priateľských, profesionálnych vzťahov. Bola daná objektívna možnosť straty dôvery klientov, priateľov, rodiny, objektívna možnosť označenia navrhovateľa ako človeka SDKÚ, človeka v pozadí ekonomickom, politickom cyperských schránkových firiem, teda človeka na hrane zákona, ktorému bežný poctivý občan nemôže dôverovať a vyhýba sa mu. Zároveň bola preukázaná objektívna možnosť trvalého prepojenia s politikou SDKÚ, a teda nemožnosťou uchádzať sa o verejnú funkciu. Aj keď nie každé uverejnenie nepravdivé informácie musí byť neoprávnený zásahom do osobnostných práv, v tomto prípade ide o zásah do osobnostných práv a zásah veľkej intenzity.

Podľa článku 19 ods. 1 Ústavy SR každý má právo na zachovanie ľudskej dôstojnosti, osobnej cti, dobrej povesti a na ochranu mena.

Podľa § 11 Občianskeho zákonníka fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy.

V danom prípade došlo k zásahu uverejnením nepravdivých informácií do ústavného práva navrhovateľa na ochranu mena, dobrej povesti a osobnej cti a podľa článku 19 ods. 2 Ústavy SR aj k zásahu do súkromného života, za ktorý súd považuje zverejnenie alebo naznačenie politickej príslušnosti navrhovateľa k SDKÚ. Nie je pravdivé tvrdenie odporcu, že nebolo možné navrhovateľa identifikovať,

pretože na území SR je množstvo občanov s menom T. G.. Z článkov vyplýva, že ide o T. G., advokáta, ktorý pracuje v spoločnej advokátskej kancelárii s advokátom U. a zoznamy advokátov sú prístupné na internete. Osoba navrhovateľa je teda identifikovateľná.

Podľa nálezu Ústavného súdu ČR sp. zn. I ÚS 453/05: „Češ' formuje základ mnohých rozhodnutí uskutočnených členmi demokratickej spoločnosti, ktoré sú fundamentálne pre jej dobré fungovanie. Češ' hrá rolu vo vzťahoch, ako napríklad koho zamestnávateľ zamestná, resp. pre koho chce pracovník pracovať, je rozhodujúca pri úvahe o tom, kto má postúpiť do vyšších pracovných či funkčných pozícií, češ' je dôležitá pre rozhodnutie o tom, s kým naviazať obchodné vzťahy alebo komu bude daný hlas v politickom živote. Ak je raz češ' pošpinená neopodstatneným obvinením vyjadreným verejne, a o to skôr v médiách, môže byť povest' a češ' osoby poškodená navždy.“

Poškodenie cti navrhovateľa znamená zároveň aj poškodenie cti jeho najbližšej rodiny. Ide o preukázateľne závažné, nepriaznivé a trvalé následky na život navrhovateľa a potrebu primeranej satisfakcie. Natrvalo a nepravdivo je spájaný s verejne odsudzovanou činnosťou, prenájmu Daňového úradu v W., s činnosťou SDKÚ, s „ulieváním“ finančných prostriedkov cyperským firmám. Češ' je tak poškodená v profesionálnej oblasti i v súkromných vzťahoch. Poškodenie cti bolo objektívne spôsobilé vyvolať stratu dôvery klientov a znížiť dôstojnosť a vážnosť osoby v súkromnom živote, čo vyplýva z výsluchu svedkov.

Podľa článku 19 ods. 2 Ústavy SR došlo k neoprávnenému zásahu do súkromného života navrhovateľa, na súkromie navrhovateľa samostatne sa rozhodnúť podľa vlastného uváženia, či a v akom rozsahu majú byť skutočnosti z jeho súkromného života sprístupnené iným alebo zverejnené. O porušenie práva na ochranu súkromia ide nielen v prípade neoprávneného získavania vedomostí a poznatkov o súkromí fyzickej osoby, ale aj v prípade neoprávneného rozširovania týchto poznatkov a vedomostí (uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo/137/2008). Pri zásahu do súkromia navrhovateľovi nevzniká procesná povinnosť preukazovať, že zásah bol spôsobilý vyvolať ujmu a že má za následok zníženie jeho vážnosti a dôstojnosti v spoločnosti (ZSP 3/2010, č. 26, strana 85). Podľa rozsudku Najvyššieho súdu SR 5Cdo/39/2000 údaje o tom, či konkrétny občan je alebo nie je členom určitého združenia občanov, prípadne či mu členstvo v združení zaniklo, sú údaje, týkajúce sa jeho osoby, resp. jeho súkromia, do ktorého patrí aj realizácia záujmov občana (aj profesionálnych) spočívajúca v združovaní sa a v účasti na činnosti združenia; tieto údaje sú chránené Ústavou SR a normami súkromného práva. K týmto právam patrí aj tajné volebné právo podľa článku 30 ods. 3 Ústavy SR, ktoré patrí k základným právam a slobodám. V príčinnej súvislosti s tajným volebným právom ako súkromným právom, mal právo navrhovateľ podľa článku 19 ods. 2 Ústavy SR a ods. 3 Ústavy SR právo na ochranu pred neoprávneným zasahovaním do súkromného života a pred neoprávneným zverejňovaním týchto údajov. Za situácie, kedy má navrhovateľ tajné volebné právo, z čoho logicky vyplýva, že nie je povinný verejne priznať svoj vzťah k politickej strane, podľa názoru súdu do tohto práva odporca zasiahol tým, že meno navrhovateľa verejne spojil s kauzou prenájmu Daňového úradu v W., ktorá sa výslovne týkala SDKÚ. Tým naznačil jeho politickú príslušnosť, pričom nie je povinnosťou navrhovateľa brániť sa takým spôsobom, že uvedie svoju politickú príslušnosť, resp. neutralitu. Súd sa stotožnil s názorom navrhovateľa, že je v jeho záujme z profesionálneho hľadiska byť politicky neutrálny, čo odporca porušil. V tomto smere teda nebol povinný navrhovateľ preukazovať objektívnu možnosť ujmy. Súd ju však mal preukázanú. Dá sa objektívne predpokladať úbytok klientov advokáta, ktorí vyhľadávajú iné politické spektrum, resp. politicky neutrálnu advokáta. Dá sa objektívne predpokladať zásah na strane navrhovateľa s možnosťou uchádzať sa o verejné funkcie, kde sa predpokladá politická neutralita, resp. uchádzať sa o iné funkcie v inom politickom spektre. Takýto zásah je nenapraviteľný, trvalý, nezvratiteľný, v tomto smere je trvalo poškodená profesionálna a osobná povest' navrhovateľa. Uvedené zásahy boli objektívne spôsobilé vyvolať ujmu aj v jeho súkromnom a rodinnom živote, aj pracovnom, priateľskom živote.

Súd bral do úvahy aj tú skutočnosť, že navrhovateľa v článkoch odporca neobviňuje z trestnej činnosti, ale činnosť samotná, ktorá bola medializovaná a s ktorou navrhovateľa spája, bola trestnou činnosťou, nemorálnou, neetickou, odcudzovanou verejnosťou. (Podľa rozsudku Najvyššieho súdu SR z 24.6.1998 sp. zn. 1Co/15/97, /R 45/2000/: Ak k neoprávnenému zásahu do osobnostných práv fyzickej osoby dôjde televíznym vysielaním, treba vždy vychádzať z toho, že mal širokú publicitu. Takýto zásah, spočívajúci v tvrdení, avšak právoplatným rozsudkom súdu nepreukázanej trestnej činnosti, v podstate zakladá nárok oprávnenej osoby domáhať sa náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch.)

Takýto zásah bol objektívne spôsobilý zasiahnuť do navrhovateľovej občianskej cti, ľudskej dôstojnosti, súkromia, dobrého mena. V tomto smere súd poukazuje na rozporuplné vyjadrenie právneho zástupcu odporcu, kedy v podaní zo dňa 18.12.2014 na čl. 370 spisu uviedol, že podozrenie o pozadí prenájmu priestorov pre Daňový úrad Košice a pozadí firiem stojacich za prenájmom, podozrenie o netransparentnosti prenájmu nemožno vzťahovať k osobe navrhovateľa na základe uvedených článkov, pretože hlavní aktéri stojaci v pozadí tejto kauzy boli v kontexte širokej medializácie známi a boli nimi Š., T., V., T. a podobne. V rozpore s tým v záverečnom návrhu na pojednávaní dňa 5.2.2015 strana 5 zápisnice (čl. 379 spisu) uviedol právny zástupca odporcu, že v danom čase neexistovali žiadne informácie, kto stojí v pozadí týchto spoločností a jediná informácia, ktorá bola k dispozícii bola tá, že túto spoločnosť na území SR zastupuje advokát T. G.. V nadväznosti na článok z 13.4.2011 „U. L.Y. P. B. S.“ odporca teda neunesol dôkazné bremeno na preukázanie svojich tvrdení, že nespájal T. G. s pozadím cyperských firiem (s obchodným prepojením na tieto firmy) a s pozadím prenájmu Daňového úradu v W. v nadväznosti na tú časť článku, kde je uvedený: „Pre L. sa nechcel vyjadriť, kto ho zastupovaním cyperskej firmy poveril a kto stojí v jej pozadí. G. odmietol komentovať aj svoje vlastné obchodné prepojenia, ktoré ho v obchodnom registri spájajú napr. aj s ďalšou cyperskou firmou.“, „Firma okresného funkcionára SDKÚ C. Š., ktorá získala od daňového riaditeľstva zákazku na prenájom priestorov Daňovým úradom v W., má nejasné pozadie.“. Pri aplikácii logického výkladu súd dospel k záveru, že ak každý priemerný čitateľ podľa tvrdenia odporcu mal z článkov odporcu vedomosť, že v pozadí medializovanej kauzy stoja osoby - Š., T., V., T., prečo túto vedomosť nemal samotný odporca, keď od navrhovateľa žiadal odpoveď na otázku, kto stojí v pozadí, keď sám uviedol, že mu táto skutočnosť nebola známa.

Súd mal v konaní splnenú aj druhú podmienku - neoprávnenosť zásahu do práv navrhovateľa v porovnaní s právom na slobodu prejavu odporcu. V článku 26 ods. 1 Ústavy SR je zakotvená sloboda prejavu a právo verejnosti na informácie. V článku 26 ods. 4 Ústavy SR je zakotvené ústavné právo: „Slobodu prejavu a právo vyhľadávať a šíriť informácie možnosť obmedziť zákonom, ak ide o opatrenia v demokratickej spoločnosti nevyhnutné na ochranu práv a slobôd iných, bezpečnosť štátu, verejného poriadku, ochranu verejného zdravia a mravnosti.“ V článku 19 ods. 1 Ústavy SR je zakotvené ústavné právo, podľa ktorého každý má právo na zachovanie ľudskej dôstojnosti, osobnej cti, dobrej povesti a na ochranu mena. Podľa článku 19 ods. 2 Ústavy SR každý má právo na ochranu pred neoprávneným zasahovaním do súkromného a rodinného života. Podľa článku 19 ods. 3 Ústavy SR každý má právo na ochranu pred neoprávneným zhromažďovaním, zverejňovaním alebo iným zneužívaním údajov o svojej osobe. Tieto ústavné práva sú vykonané v Občianskom zákonníku - § 11 Občianskeho zákonníka.

Z uvedeného je zrejmé, že nemožno žiadať realizáciu jedného ústavného práva na úkor druhého ústavného práva. Medzi realizáciou uvedených ústavných práv musí byť rovnováha. Pokiaľ dôjde ku kolízii ústavných práv, je potom nevyhnutné takúto kolíziu vykladať v rovnováhe, to znamená realizácia ústavného práva jedného subjektu končí tam, kde sa začína ústavné právo druhého subjektu. Každý má právo realizovať svoje práva vyplývajúce zo zákona a z ústavy v tom rozsahu a takým spôsobom, aby nezasiahol do práv iných. Zásadu spravodlivej rovnováhy riešili aj nálezy ústavného súdu (IV. ÚS 362/09, PL. ÚS 22/06, III. ÚS 34/07). Základné práva a slobody majú ochranu len v takom rozsahu, kým uplatnením jedného práva alebo slobody nedôjde k neprimeranému obmedzeniu alebo popretiu iného práva alebo slobody (IV. ÚS 362/09, PL. ÚS 7/96). Limit ústavného práva na slobodu prejavu je uvedený v článku 26 ods. 4 Ústavy SR a v článku 10 ods. 2 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Limity musia zodpovedať demokratickému charakteru spoločnosti a medzi limity, pre ktoré možno obmedziť slobodu prejavu, patrí aj ochrana práv a slobôd iných, teda aj záruky na ochranu ústavných práv občanov podľa článku 19 ods. 1, 2, 3 Ústavy SR. Súd dospel k záveru, že zásah do práv navrhovateľa chránených ústavou a § 11 Občianskeho zákonníka bol neoprávnený a to na základe tzv. testu proporcionality podľa bodu 38 nález Ústavného súdu SR sp. zn. II. ÚS 152/08 (sp. zn. I. ÚS 416/2011), podľa zásady kto, o kom, čo, kde, kedy a ako. Konflikt vo vnútri systému základných práv a slobôd treba riešiť prostredníctvom zásady spravodlivej rovnováhy (PL. ÚS 22/06, PL. ÚS 6/04, III. ÚS 34/07). Z hľadiska uvedeného testu proporcionality potom kto znamená „denník L.“, teda denník s celoštátnou pôsobnosťou, o kom - o navrhovateľovi ako advokátovi, ktorého súd považuje za verejne činnú osobu, teda osobu, ktorá je povinná zniesť vyššiu mieru kritiky ako súkromná osoba, ale vo vzťahu k svojej profesii (nález Ústavného súdu ČR sp. zn. I. ÚS 453/03). Navrhovateľ môže byť objektom kritiky v súvislosti s výkonom svojho povolania. Hranice kritiky sú širšie ako u bežných občanov (nález ÚS SR IV. ÚS 302/2010). Výkon funkcie navrhovateľa ako advokáta je vecou verejnou, avšak

boli zverejnené aj súkromné otázky (bola naznačená príslušnosť politická k SDKÚ vzhľadom k tomu, že kauza sa týkala SDKÚ). Podľa R 103/1967 treba rozlišovať medzi kritikou a neoprávneným zásahom. Rozdiel je v pravdivosti, hodnovernosti, objektívnosti cieľa, ktorý sa sleduje. Zákonná ochrana je daná len vtedy, ak vytykané prejavy sú zásadne nepravdivé alebo pravdu skresľujúce. Kritika nie je neoprávnená, ak nie sú prekročené medze vecnej kritiky (opierajúce sa o pravdivé skutočnosti a z nich vyplývajúce závery, ktoré tieto skutočnosti odôvodňujú) a ak je primeraná obsahom, aj formou. V tej časti, kde články naznačovali obchodné a politické pozadie cyperských firiem a kauzy prenájmu daňového úradu, nešlo o tvrdenia, ktoré sa týkali právneho zastúpenia navrhovateľa. Tvrdenia v tej časti sa týkali obchodného prepojenia a politického zákulisia. V tej časti už potom nevystupuje navrhovateľ ako verejná osoba, ale ako súkromná osoba, pretože takéto označenie nesúvisí s jeho profesným advokátskym zastúpením po právnej stránke. V tomto smere mal teda zvýšenú ochranu a nebol povinný taký zásah strpieť. Čo bolo obsahom článku je nesporné v tej časti, že obsahom článku boli aj otázky verejného záujmu, ktorým bola kauza prenájmu daňového riaditeľstva, ktorá bola negatívne vnímaná verejnosťou a pripodobňovaná k nástenkovému tendru. Obsahom článku okrem uvedeného bolo aj to, že jedine odporca zo všetkých iných médií zverejnil informácie, ktoré priamo a nepravdivo spojili navrhovateľa s uvedenou kauzou. Označili ho ako osobu stojacu za spoločnosťami, ktoré boli predmetom kauzy. Vyplýva to z infografiky a z výpovedí redaktorov, ktorí uviedli, že infografika je súčasťou celej témy dvojstrany. Odporca pravdivosť informácií nepreukázal (politickej príslušnosti navrhovateľa, obchodnej alebo politickej prepojenosti na cyperské, resp. iné firmy, ktoré boli s kauzou spojené). Odporca nekonal v dobre viere, v súlade s povinnosťou novinárov overovať konkrétne tvrdenia. Táto povinnosť vyžaduje vychádzať z dostatočne presného a spoľahlivého skutkového základu. Odporca uverejnil o navrhovateľovi závažné tvrdenia bez spoľahlivého skutkového základu. Nevyužil všetky dostupné možnosti a zdroje na získanie a overenie informácií týkajúcich sa tejto kauzy. Navrhovateľ sa vyjadril pred uverejnením článku, ale nie k tomu, čo bolo v článku obsiahnuté. Autorizovať článok nemohol. Išlo o spravodajský článok, čo mal súd preukázané z výsluchu redaktorov a ten mal priniesť fakty, a to pravdivé fakty. Nie je pravdou, že obsahoval presné a úplné citácie odpovedí navrhovateľa. Rozhovor robila redaktorka N. W.. Urobila doslovný prepis hovoru. Nepotvrdila, že autori, ktorí zhotovovali článok, aplikovali doslovný prepis hovoru. Sama uviedla, že nepoužila v článku výraz „kto je v pozadí“. Neupozornila ho na to, k akému článku, s akou témou je rozhovor vedený. Rozhovor nebol autorizovaný, od navrhovateľa nepýtala súhlas s nahrávaním rozhovoru. Bola to politická kauza. Svedkyňu zaujímal právne pozadie prípadu, mala na mysli, ako sa dostal do kontaktu s touto firmou. V rozpore s tým z obsahu článku vyplýva, že položené otázky nesledovali právne - legálne pozadie, ale nelegálne podnikateľské a politické pozadie.

Vzhľadom k uvedenému nemožno považovať za pravdivé, že odporca vychádzal z dostatočne presného a spoľahlivého skutkového základu, že si overoval pravdivosť informácií, že konal v dobre viere, keď obsahom rozhovoru nebolo „kto stojí v pozadí“ a v článku sa práve táto okolnosť vyskytuje ako podstatná, nepravdivá. Ide o obchodné pozadie - prepojenie s cyperskými firmami. Napriek tomu, že predmetom rozhovoru, podľa tvrdenia redaktorky, bolo právne pozadie, zastúpenie, ktoré odporca mohol zistiť z obchodného registra a vyžiadanim nájomnej zmluvy na prenájom Daňového úradu v W..

Kde boli články boli uverejnené - články boli uverejnené ako spravodajstvo, teda ako záruka pravdivosti a faktov a to v denníku s celoštátnou pôsobnosťou. Tým musí byť daná vyššia miera ochrany osobnostných práv navrhovateľa. Odporca je jeden z najznámejších a najrozšírenejších mienkotvorných denníkov na území SR. Došlo k uverejneniu aj na internete. Motívom bolo zvýšiť predajnosť, preto zásah je značný. Zásah je zrejmy aj preto, že denník je ľavicovo zameraný a navrhovateľ bol spojený s politikou a obchodnými praktikami pravice.

Kedy a ako - v danom prípade išlo o spravodajstvo, preto spravodajstvo sa musí vyznačovať pravdivými skutkovými tvrdeniami, faktami. Fakty sa preukazujú. Bežný priemerný čitateľ všetky informácie v uvedených článkoch vnímal ako fakt, ako pravdu. Je logické sa domnievať, že uverejnené spravodajstvo v mienkotvornom denníku predpokladá objektivitu spravodajstva, správnosť, úplnosť, overenosť. Odporca nepreukázal pravdivosť spravodajstva v tej časti, že by bol navrhovateľ obchodne prepojený na cyperské firmy a kauzu prenájmu daňového úradu, nepreukázal prepojenie navrhovateľa na politické štruktúry SDKÚ, ktoré boli s touto kauzou spojené. Keďže prepojenie vyplýva z infografiky, ktorá nebola dostatočne v článkoch vysvetlená v prospech navrhovateľa, podľa názoru súdu odporca neunesol dôkazné bremeno na preukázanie, že priemerný čitateľ si nevysvetlil prepojenie nielen medzi uvedenými firmami, ale aj prepojenie uvedených firiem s navrhovateľom, ich obchodným, politickým

pozadím, s SDKÚ. (V danom prípade nešlo o hodnotiaci úsudok, ale aj v prípade hodnotiacich úsudkov musí hodnotiaci úsudok vychádzať z pravdivých faktov.)

Súd dospel k záveru, že rovnováha ústavných práv navrhovateľa a ústavného práva odporcu bola porušená v neprospech navrhovateľa. Došlo k zásahu do práv navrhovateľa.

V nadväznosti na nález Ústavného súdu SR II. ÚS 152/08 mal súd za to, že intenzita zásahu má ústavnú relevanciu a vychádzajúc z troch stupňov intenzity zásahu, kedy ústavný súd rozlíšil nízky, stredný a podstatný stupeň zásahu do osobnostných práv a do uplatnenia slobody prejavu, dospel súd k záveru, že zásah do osobnostných práv navrhovateľa bol podstatný (zásah sa týkal navrhovateľa ako súkromnej osoby, tvrdené informácie neboli predmetom verejného záujmu, išlo o spravodajský článok a išlo o informácie súkromnej povahy, spájanie s politickou stranou SDKÚ, navyše nepravdivé). Záujem na ochrane práva slobody prejavu odporcu bol nízky (nepravdivosť informácií o obchodnom a politickom prepojení navrhovateľa s cyperskými firmami a prenájmom daňového úradu, získavanie podkladov v rozpore s dobrou vierou v objektivitu informácií). Porovnaním podstatného zásahu do osobnostných práv navrhovateľa s nízkym záujmom na ochrane práva na slobodu prejavu na strane odporcu, dospel súd k záveru, že záujem na ochrane práv navrhovateľa je väčší, než záujem odporcu na slobodu prejavu. Je preto potrebné dať prednosť ochrane práv navrhovateľa, pretože zásah bol závažný, podstatný.

Podľa § 13 ods. 2 Občianskeho zákonníka pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadostučinenie podľa ods. 1, najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jeho vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch.

Podľa § 13 ods. 3 Občianskeho zákonníka výšku náhrady podľa ods. 2 určí súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo.

Podľa rozhodnutia Najvyššieho súdu SR R 29/2001 kritériami pre stanovenie výšky nemajetkovej ujmy - samotná závažnosť ujmy vzniknutej v dôsledku neoprávneného zásahu do práva na ochranu osobnosti nie je jediným a výlučným kritériom pre určenie výšky nemajetkovej ujmy v peniazoch. Pri určení tejto výšky súd musí prihliadnuť aj na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo. Tieto okolnosti môžu byť významné tak u osoby postihnutej, ako aj u osoby, ktorá neoprávnený zásah spôsobila.

Na strane navrhovateľa existuje závažná ujma. „Za závažnú ujmu treba považovať ujmu, ktorú fyzická osoba vzhľadom na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo, intenzitu zásahu, jeho trvanie alebo dopad a dôsledky, považuje za značnú“ (R Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Cdo/1/93). Spôsobená ujma navrhovateľa je značná, preto nie je postačujúce len zadostučinenie v podobe morálnej satisfakcie, je odôvodnený nárok na náhradu nemajetkovej ujmy. Dôsledky sú neodstrániteľné, trvalé. Nevzťahujú sa len na navrhovateľa, ale aj na jeho rodinu. Následky nie je možné zmierniť len morálnou satisfakciou (závažná ujma je daná tým, že bola natrvalo poškodená česť a dôstojnosť navrhovateľa, vážnosť v rodinných, priateľských, profesijných vzťahoch, došlo k neprimeranému zásahu do osobnostných práv v súkromnej sfére, v súkromnom živote a to nielen vo vzťahu k navrhovateľovi, ale aj jeho rodine, v pracovnej sfére do profesijnej cti, vážnosti, bol negatívne vnímaný, bol stranícky vnímaný, bolo poškodené jeho súkromné právo voliť a nezverejňovať výsledok volieb naznačením, že stojí za kauzou SDKÚ, nemožnosťou uchádzať sa o verejné funkcie a prípadne kandidovať za inú politickú stranu, stratil dôveru klientov).

Na určenie výšky ujmy v peniazoch, okrem uvedenej závažnosti ujmy, je potrebné prihliadnuť aj na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo a to u osoby postihnutej, aj u tej, ktorá zásah spôsobila.

Pri stanovení výšky ujmy súd prihliadol na tú okolnosť, že zo strany odporcu išlo o sériu článkov. Tým bola zvýšená intenzita zásahu. Zohľadnil aj motív konania odporcu. Odporca v rozpore s vlastným tvrdením neupriamil pozornosť na medializovanú kauzu, na ktorej bol celospoločenský záujem a osoby s ňou spojené, ale odpútal pozornosť verejnosti od aktérov a upriamil pozornosť na navrhovateľa H. Y. U.. Bral do úvahy aj tú skutočnosť, že pri kladení otázok navrhovateľovi cez telefón nemal navrhovateľ vedomosť, k akej kauze sú otázky kladené. Bral do úvahy tú skutočnosť, že na strane novinárov nebola tvrdená dobrá viera. Nevynaložili primerané úsilie na overenie faktov, aby mohli tvrdiť, že tým je nahradený dôkaz pravdivosti a že nenesú zodpovednosť. Doslovná nahrávka nebola v doslovnom znení uverejnená v tlači. Bola inými redaktormi prispôbena a zmanipulovaná. Rovnako pri dobrej

viere odporca nezabezpečil základný dôkaz pre kauzu, ktorú medializoval, a to nájomnú zmluvu na prenájom nebytových priestorov, z ktorého mal možnosť objektívne zistiť spoločnosti uzatvárajúce túto zmluvu aj ich zástupcov. Bral do úvahy aj tú skutočnosť, že navrhovateľa neobviňuje z trestnej činnosti, ale činnosť samotná, ktorá bola medializovaná a s ktorou navrhovateľa spája, bola trestnou činnosťou, nemorálnou, neetickou, odsudzovanou verejnosťou. Bral do úvahy aj tú skutočnosť, že len odporca v súvislosti s touto kauzou uviedol meno navrhovateľa, iné médiá túto kauzu medializovali, ale neuvěřnili v súvislosti s kauzou meno navrhovateľa. Teda odporca ako jediný vydávateľ v tomto smere vo vzťahu k navrhovateľovi ovplyvňoval verejnú mienku. Bral do úvahy aj tú skutočnosť, že ide o mienkotvorný denník s dlhoročnou pôsobnosťou na území celej Slovenskej republiky. Bral do úvahy pri určení výšky aj tú skutočnosť, že navrhovateľa súd považuje za verejne činnú osobu v oblasti práva. Nesúhlasil s navrhovateľom, že nie je verejne činnou osobou. Nie je verejne činnou osobou v ekonomickej alebo politickej oblasti. Je nepochybné, že verejnosť má právo vedieť, či advokát vykonával svoju funkciu bezúhonným spôsobom v súlade s právom alebo sa podieľal na nelegálnej činnosti, či už v ekonomickej oblasti alebo s prepojením na politiku. Verejný záujem je však daný len na pravdivých informáciách ohľadne aj verejne činné osoby. Nie je daný na nepravdivých informáciách a komentároch tak, ako tomu bolo v tomto prípade. Pokiaľ by informácie boli pravdivé, pri vyhodnotení súdu, že advokát je verejne činnou osobou, by musel zniesť väčšiu mieru kritizizmu ako ostatní občania. Pri stanovení výšky bral do úvahy aj tú skutočnosť, že od uverejnenia článkov uplynula dlhšia doba dovtedy, kým navrhovateľ žiadal o uverejnenie ospravedlnenia, pričom takáto forma zadosťučinenia bola v danom prípade najoptimálnejšia. Pri stanovení výšky náhrady súd bral do úvahy aj tú skutočnosť, že pri fyzickej a súčasne aj morálnej ujme na zdraví (sťaženie spoločenského uplatnenia), je podľa súčasnej legislatívy hodnotená určitými finančnými stropmi (zákon č. 215/2006 Z.z. o odškodňovaní osôb poškodených násilnými trestnými činmi. Výška náhrady nemajetkovej ujmy nepresiahne 10-násobok minimálnej mzdy, teda sumy 352 €.). Morálna ujma, ktorá sa týka zásahu do občianskej cti, nemôže byť ohodnotená viac, ako fyzická a morálna ujma dohromady v prípade ťažkej ujmy na zdraví, resp. v prípade straty končatiny. Opačný prístup, podľa názoru súdu, by bol nespravodlivý, neprimeraný. Stanovenú výšku súd preto považoval za primeranú a taktiež aj z dôvodu, že takáto výška vzhľadom k počtu nákladov výtlačkov nemôže mať likvidačný charakter pre odporcu. (Na pojednávaní dňa 5.2.2014 čl. 243 spisu právny zástupca navrhovateľa uviedol a právny zástupca odporcu to nespochybnil, že denný náklad je približne 70 000 výtlačkov, s tým spojená výška zisku a rozsah publicity. Jeden dvojstránkový inzerát na totožnom mieste, kde boli uverejnené sporné články, stojí približne 20 000 €, pričom priznaná suma predstavuje 16 000 €.) Bral do úvahy aj tú skutočnosť, že odporca nevyužil inštitút opravy na úprimné ospravedlnenie, ktorému by zodpovedalo objektivizovanie nepravdivých faktov. Inštitút opravy bol zneužitý, opäť boli uverejnené nepravdivé informácie. Bral do úvahy aj to, že článok bol uverejnený aj na internete a s menom navrhovateľa na internete bola táto kauza spájaná dlhodobo.

Vychádzajúc z uvedených okolností, za ktorých došlo k neoprávnenému zásahu, súd mal za to, že odporca konal s hrubou nedbanlivosťou pri spracovávaní a overení faktov. Motívom bola mediálna senzácia a odhalenie pozadia kauzy, zvýšenie predajnosti časopisu, ale pri aplikácii hrubej nedbanlivosti nepravdivo očiernil navrhovateľa.

Čím vyšší počet prirážajúcich okolností, tým vyššia nemajetková ujma.

Čím závažnejšia ujma do rozsahu trvania následkov, tým vyššia náhrada v peniazoch (bola preukázaná objektívna možnosť vzniku závažnej ujmy v oblasti navrhovateľovi cti, dôstojnosti, vážnosti, rodinných, priateľských, profesionálnych vzťahov; bola daná objektívna možnosť straty dôvery klientov, priateľov, rodiny; bola daná objektívna možnosť označenia navrhovateľa ako človeka SDKÚ; bola daná objektívna možnosť označenia navrhovateľa ako človeka v pozadí ekonomickom, politickom, cyperských schránkových firiem, teda človeka na hrane zákona, ktorému bežný poctivý občan nemôže dôverovať; bola daná možnosť prepojenia s politikou SDKÚ; bola daná objektívna nemožnosť uchádzať sa o verejnú funkciu; bol preukázaný zásah veľkej intenzity).

Z uvedeného mal súd zistené, že je potreba primeranej satisfakcie vo finančnom vyjadrení a nepostačuje len morálne zadosťučinenie. Zásah do osobnostných práv navrhovateľa má závažné, nepriaznivé, trvalé následky v oblasti profesionálnej, pracovnej, obchodnej, súkromných vzťahov aj politickej. Bola trvalo a nenávratne poškodená jeho česť, dôstojnosť, vážnosť v rodinných a profesijných vzťahoch. Preto v tomto konkrétnom prípade nestačí len zadosťučinenie uverejnením ospravedlnenia. Z hľadiska intenzity trvania a rozsahu nepriaznivých následkov, je potrebné aj finančné odškodnenie. Z týchto dôvodov súd

priznal navrhovateľovi odškodnenie vo výške 16 000 € a túto výšku považoval za primeranú. Vo zvyšnej časti 34 000 € návrh zamietol (predmetom sporu bol nárok na odškodnenie vo výške 50 000 €, $50\,000\text{ €} - 16\,000\text{ €} = 34\,000\text{ €}$). Túto sumu považoval súd za primeranú ujmu, ktorá bola navrhovateľovi spôsobená a mal za to, že spĺňa podmienku spravodlivej rovnováhy medzi záujmami spoločnosti o ochranu dobrej povesti súkromných osôb a právom jednotlivca slobodne vyjadriť svoj názor v slobodnom demokratickom prostredí (napr. rozsudok ESLP vo veci T. v. Slovensko, sťažnosť č. 32686/96, uverejnené v Justičnej revue č. 5/01). Čo do výšky súd vychádzal z vnútroštátnych pomerov. Aj keď ide o značnú mieru zásahu do práva na ochranu osobnosti podľa § 13 ods. 2 Občianskeho zákonníka, čo do primeranosti výšky náhrady nemajetkovej ujmy súd vychádzal aj z limitov výšky náhrady nemajetkovej ujmy, ktorá je priznávaná osobám a obetiam trestných činov, kde výška je zo zákona limitovaná na sumu 3 520 € alebo ak ide o škodu na zdraví vo výške 30 000 € a v takom prípade ide okrem fyzického poškodenia zdravia aj o psychickú traumu. V súdenom prípade ide o psychickú traumu (zákon č. 215/2006 Z.z. o odškodňovaní osôb poškodenými násilnými trestnými činmi, napr. znásilnenie). V týchto prípadoch, a to ani pri tých najtvrdších a najväznejších trestných činov, náhrada nepresiahne 10-násobok minimálnej mzdy (352 €). Obetiam násilných trestných činov teda môže byť v súvislosti so zásahom do práva na ochranu osobnosti priznaná náhrada nemajetkovej ujmy v maximálnej výške 3 520 €. Súd pri stanovení výšky náhrady bral do úvahy aj túto skutočnosť, aj keď zásah do práv navrhovateľa bol závažný, trvalý, veľkej intenzity. V porovnaní s uvedenými náhradami mal súd za to, že suma 16 000 €, ktorá mu bola priznaná ako nemajetková ujma, predstavuje 4,5-násobok náhrady nemajetkovej ujmy maximálnej obetiam trestných činov ($16\,000 : 3520 = 4,5$). Súd mal za to, že tým, že zdôvodnil prečo priznal navrhovateľovi náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 16 000 €, prečo takúto výšku považoval za primeranú, zároveň zdôvodnil, prečo vo zvyšnej časti považoval nemajetkovú ujmu za neprimeranú, teda vo výške 34 000 €. Suma 34 000 € je rozdielom medzi uplatneným nárokom na náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 50 000 € a priznanou náhradou 16 000 €.

Tieto okolnosti súd zohľadnil aj pri určení výšky nemajetkovej ujmy.

Zohľadnil však aj to, že odporca inštitút opravy - ospravedlnenia zneužil, zmanipuloval a opätovne uverejnil nepravdivé informácie.

Súd vychádzal aj z toho, že jeden inzerát dvojstránkový na tých stranách, kde boli zverejnené články a infografika v súčasnosti stojí viac ako 20 000 €, jednorazový inzerát stojí odporcu toľko, ako táto náhrada, pričom predáva výtlačky denníka L. a denný náklad je približne 70 000 výtlačkov. Teda takáto náhrada nemôže byť likvidná pre odporcu. Je to komerčný denník, ktorý sa prioritne snaží o dosiahnutie zisku a tomu podriadil informácie v tomto denníku.

Priznaním náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch vo výške 16 000 € určil súd v nadväznosti na § 13 ods. 2 Občianskeho zákonníka mieru ujmy na hodnotách ľudskej osobnosti navrhovateľa. Cieľom bolo zabezpečiť rešpektovanie a ochranu osobnosti navrhovateľa (R Najvyššieho súdu ČR z 25.9.2003, sp. zn. 30Cdo 1542/2003). Teda súd splnil výchovnú a preventívnu funkciu náhrady.

Zároveň priznaním nemajetkovej ujmy v uvedenej výške súd splnil aj satisfakčnú funkciu, pretože išlo o závažný zásah, závažné následky (R Najvyššieho súdu ČR z 28.6.2008, sp. zn. 30Cdo 1522/2007).

Súd prihliadol aj k tomu, že morálne zadosťučinenie formou uverejneného ospravedlnenia navrhovateľ nedostal. Odporca nepravdivým, zmanipulovaním ospravedlnením ešte zhoršil dôsledky zásahu. Neposkytol odporca dobrovoľne finančné prostriedky, neprejavil úprimnú ľútosť (R Najvyššieho súdu ČR z 29.6.2006, sp. zn. 30Cdo 1088/2005). Navyiac, z dôvodov už uvedených sa súdu len morálna satisfakcia - ospravedlnenie, ľútosť zdali nedostatočné v pomere k závažnosti zásahu a následkov. Preto súd voľnou úvahou, vychádzajúc z uvedených kritérií, určil náhradu vo výške 16 000 €, aby zmiernil nemajetkovú ujmu.

V rozsahu zamietnutého návrhu (34 000 €) nemal už uvedené podmienky, z už uvedených dôvodov preukázané, preto čo do náhrady nemajetkovej ujmy vo výške 34 000 € návrh zamietol.

Zo záverov odvolacieho súdu vyplýva, že prvostupňový súd v napadnutom rozsudku nerozhodol o celom žalobnom petite, pretože nerozhodol o návrhu na odstránenie článku s názvom „U. L. P. B. S.“ zo dňa

13.4.2011 a článku s názvom „S. U. K.“ zo dňa 15.4.2011 z archívu článkov na internetovej stránke A..L..U..

Súd zamietol návrh na odstránenie uvedených článkov z archívu článkov na internetovej stránke A..L..U.. V nadväznosti na § 154 ods. 1 OSP súd rozhoduje podľa stavu ku dňu rozhodovania. V prípade, že by súd návrhu na odstránenie článkov vyhovel, takýto výrok by bol nevykonateľný za situácie, kedy odporca v konaní uviedol, že články z archívu článkov na internetovej stránke www.pravda.sk <<http://www.pravda.sk>> ku dňu rozhodovania sú odstránené. Súd nemohol nariadiť odstránenie už odstránených článkov. Právny zástupca navrhovateľa žiadnym spôsobom nespochybnil tvrdenie právneho zástupcu odporcu, že články sú ku dňu rozhodovania odstránené z archívu článkov na internetovej stránke www.pravda.sk <<http://www.pravda.sk>>, preto v tomto smere súd vychádzal z nesporných tvrdení účastníkov konania v zmysle § 120 ods. 3 OSP a § 153 ods. 1 OSP.

Návrh na vydanie ospravedlnenia súd zamietol, pretože neboli splnené podmienky podľa § 155 ods. 4 OSP, § 13 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Návrh zamietol aj preto, že navrhovateľ žiadal ospravedlnenie za údaje, ktoré v článkoch obsiahnuté neboli. Uverejnenie ospravedlnenia je jedna z foriem zadosťučinenia podľa § 13 ods. 1 Občianskeho zákonníka. O túto zložku zadosťučinenia sa obral samotný navrhovateľ neurčitým návrhom na ospravedlnenie. Navrhovateľ je právne zastúpený, súd nemá poučovaciu povinnosť ani čo do hmotného, ani čo do procesného práva. Návrh na ospravedlnenie musí vychádzať z presného znenia článkov, musí byť vykonateľný výrok. Presne musí byť uvedené, ktorá konkrétna časť článku má byť zmenená a za ktorú inú konkrétnu časť článku, aby nemohlo byť právo vyplývajúce z rozsudku využité neprimerane, rozširujúco, na úkor druhého účastníka konania, resp. zneužitá na dosiahnutie iných cieľov. Navrhovateľ v návrhu na uverejnenie ospravedlnenia neuviedol presné, určité, vykonateľné znenie viet v sporných článkoch, za ktoré sa má odporca ospravedlniť. Do obsahu ospravedlnenia uviedol svoj vlastný výklad, význam viet sporných článkov, preto bol návrh zamietnutý pre neurčitosť, nevykonateľnosť tejto časti rozsudového návrhu. Z týchto dôvodov sa súd nezaoberal vecnou stránkou návrhu na uverejnenie ospravedlnenia. Návrh zamietol. Navrhovateľ v návrhu nesplnil ani podmienku podľa § 155 ods. 4 OSP - navrhovaný výrok rozsudku neobsahoval rozsah, formu, spôsob uverejnenia.

Z toho vyplýva, že navrhovateľ bol úspešný čo do zaplatenia 16 000 €, neúspešný čo do zaplatenia 34 000 €. Súd priznal navrhovateľovi právo na náhradu trov konania v celom rozsahu 100 %, pretože aplikoval na náhradu trov konania § 142 ods. 3 OSP. Navrhovateľ je plne úspešným účastníkom konania, pretože výška plnenia závisela od úvahy súdu.

Súd priznal navrhovateľovi trovy konania v nasledovnej výške: 8 úkonov právnej pomoci (prevzatie a príprava zastúpenia, písomné podanie žaloby na súd, účasť na pojednávaní dňa 29.1.2013 (3-krát - za každé 2 začaté hodiny), účasť na pojednávaní dňa 23.5.2013, účasť na pojednávaní dňa 5.2.2014) = 8 x 526,13 € + účasť na pojednávaní, na ktorom došlo k vyhláseniu rozsudku 263,06 € = 4472,10 € + 1-krát režijný paušál po 7,41 € + 4-krát režijný paušál po 7,81 € + 3-krát režijný paušál po 8,04 €. Spolu režijný paušál 62,77 (7,41 + 31,24 + 24,12). Odmena advokáta = 4 209,04 (526,13 x 8) + 263,06 = 4 472,10. 4 472,10 + 62,77 = 4 534,87 + 20% DPH = 907 € = 5 441,87 €. Ďalej právny zástupca vyúčtoval náhradu hotových výdavkov za stratu času pri doprave na pojednávanie dňa 29.1.2013 na trase Bratislava - Čadca a späť v sume 130,20 € + cesta na pojednávanie dňa 23.5.2013 v sume 130,20 € + dňa 5.2.2014 v sume 134 € + dňa 25.2.2014 v sume 134 € = 528,40 € + náhrada za použitie vozidla za cestu 4-krát na trase Bratislava - Čadca a späť vo výške 342,58 € + náhrada za spotrebované PHM v sume 275,41 € = 1146,39. Spolu 260,40 (130,20 x 2) + 268 (134 x 2) = 528,40 + 1 146,39 = 1 674,79 €. K tomu súdny poplatok za návrh 1 566 € a za odvolanie 1 086 € (čl. 338). Spolu 1 674,79 + 1 566 + 1 086 + 5441,87 € = 9 768,66 €.

Súd nepriznal ako úkon vo veci samej vyčíslenie trov konania. Výrok o trovách konania je výrokom, ktorý je závislý od výroku vo veci samej, preto vyčíslenie trov konania nemôže byť úkonom vo veci samej.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Krajský súd v Žiline prostredníctvom Okresného súdu Čadca v dvoch vyhotoveniach.

Podľa § 205 ods. 1 O. s. p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O. s. p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 O. s. p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozsudkom splnená dobrovoľne, je možné navrhnúť výkon rozhodnutia.